

20

ROKOV GYMNÁZIA JÁNA BOSCA ŠAŠTÍN-STRÁŽE

20 ROKOV

GYMNÁZIA JÁNA BOSCA ŠAŠTÍN-STRÁŽE

"Ak chceš zasvätiť svoj život niečomu dobrému a veľmi ušľachtilému,
niečomu svätému, ba priam božskému, tak vychovávaj mládež."

Svätý Ján Bosco

OBSAH

- 03 NA ÚVOD**
- 04 PRÍHOVOR OTCA ARCIBISKUPA**
- 05 PEDAGOGICKÝ ZBOR V JUBILEJNOM ŠKOLSKOM ROKU**
- 06 AKÍ SÚ?**
- 09 RIADITELIA GYMNAZIA JÁNA BOSCA**
- 12 SPOMIENKY BÝVALÝCH PROFESOROV**
- 16 SPOMIENKY BÝVALÝCH MATURANTOV**
- 42 NAŠE SÚČASNÉ TRIEDY**
- 48 ŠKOLSKÝ INTERNÁT**
- 49 NEPEDAGOGICKÍ ZAMESTNANCI**
- 50 DOBRÝ KRESTAN A STATOČNÝ OBČAN**
- 50 CHCEME, ABY ŽIAKOV UČENIE BAVILO**
- 52 REBRÍK**
- 55 ŠPORTOVAŤ JE NÁDHERNÉ!**
- 56 BOLI SME NA MAJSTROVSTVÁCH SLOVENSKA VO FLORBALE!**
- 56 ZOZNAM BÝVALÝCH RIADITEĽOV, UČITEĽOV
A VYCHOVÁVATEĽOV**
- 58 NECH GYMNAZIU SVIETI NA CESTU
SVETLO BOŽEJ MÚDROSTI**
- 59 UČEBNÝ PLÁN ŠKOLSKÉHO VZDELÁVACIEHO PROGRAMU
GYMNAZIA JÁNA BOSCA ŠAŠTÍN-STRÁŽE**

NA ÚVOD

Pred očami mám stovky bývalých i súčasných žiakov, desiatky kolegov, saleziánov, zamestnancov. A všetci sú spojení s tým istým miestom.

Od roku 1991 je tu gymnázium. Spoločenstvo – mozaika. Ked' stojíme v blízkosti mozaiky, hľadíme na jednotlivé kamienky a nechápeme zmysel celého diela. Iba keď sa od nej vzdialime, vidíme celý obraz. Prichádzali sem ľudia a spolu vytvorili mozaiku. Veríme, že peknú a prítažlivú pre okolie. Som šťastný, že som sa mohol stať súčasťou tejto mozaiky.

Milí priatelia, pripravili sme publikáciu, ktorá hovorí o ľuďoch, čo túto mozaiku tvoria. Oni sami v nej hovoria. Bolo to krásne, zostavovať túto publikáciu. Opäť sa nám pred očami vynárali tí, ktorí určítu časť svojho života prežili na tomto mieste. Tu v blízkosti Sedembolestnej. Svet sa mení. My sa meníme. Mení sa spôsob nášho života. No ideály našej školy sú stále rovnaké. Už 20 rokov chceme presvedčiť chlapcov i dievčatá, že je úžasné byť dobrým kresťanom a statočným občanom. V duchu tohto don Boscovho hesla vkročme do ďalšieho obdobia.

Váš Marek Nádaský, riaditeľ

PRÍHOVOR OTCA ARCIBISKUPA

Milí pedagógovia, milí gymnaziisti!

Škola, aj tá vaša, je miestom veľkého obohatenia. Veď v nej ako študenti získavate vedomosti, ktoré budete neskôr v dospelosti zúročovať pre dobro jednotlivcov i spoločnosti. No škola je obohatením aj vás učiteľov, ktorí dávate svojim žiakom dary zo svojho poznania a skúseností - a práve cez toto dávanie a sebadarovanie sami získavate vnútorné naplnenie z vedomia, že cez formáciu a vzdelávanie mladých ľudí vlastne spoluvtvárajú budúcnosť.

Vaša škola je samozrejme viac ako vzdelávacie stredisko, veď formuje okrem rozumu aj dušu človeka. Za každým poznaním sa totiž skrýva otázka pôvodcu všetkého, čo jestvuje. Cirkevná škola, pretože je cirkevná a katolícka, dáva na túto otázku neskrývane priamu odpoveď: svet a všetky jeho zákonitosti sú ovocím láskyplnej Božej vôle, pretože pri zdrojoch všetkého jestvovania stojí Boh vo svojej nekonečnej stvoriteľskej štedrosti. Cirkevná škola je teda veľkým darom pre učiteľov i študentov, pretože ku všetkým prednášaným predmetom ponúka ešte čosi, čo všetky disciplíny zjednocuje a stavia na spoločný základ. Je to pohľad viery na všetky skutočnosti života. Cez tento pohľad viery sa všetko okolo nás stáva posolstvom od Boha i cestou k jeho hlbšiemu poznaniu.

Pri príležitosti dvadsiateho výročia vašej školy ďakujem predovšetkým Bohu - za všetky milosti a duchovné dary, ktorými vás počas dvoch desaťročí existencie vašej školy obdaroval. Ďakujem aj všetkým učiteľom za ich obetavosť pri vzdelávaní a formovaní všetkých študentov - nech ich Pán nadalej zahŕňa všetkými potrebnými darmi Ducha Svätého. Podákovanie napokon patrí aj samotným študentom a absolventom školy - za ich poctívý prístup k učeniu a za snahu napredovať aj v duchovnom živote.

Na mocný príhovor Patrónky Slovenska, Sedembolestnej Panny Márie, ktorej baziliku máte tak blízko vašej školy, a na príhovor svätého Jána Bosca vám aj do budúcnosti vyprosujem Božiu pomoc a požehnanie.

*Mons. Stanislav Zvolenský
bratislavský arcibiskup - metropolita*

PEDAGOGICKÝ ZBOR V JUBILEJNOM ŠKOLSKOM ROKU

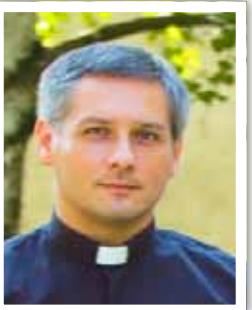

Riaditeľ školy: Mgr. Marek Nádaský
Vedúci vychovávateľ: PaedDr. Marek Michalenko

Mgr. Robert Benko
Mgr. Matej Bríš
Mgr. František Čunderlík
RNDr. Ingrid Guľášová
Mgr. Hana Komorná
Mgr. Blažej Pišoja
Mgr. Silvia Poláková
Mgr. Jaroslav Suchánek
Mgr. Marek Šefčík
Mgr. Katarína Václavková

AKÍ SÚ?

ROBERT BENKO

Svojou tvárou pôsobí naozaj charizmaticky a len mälokto vie, čo sa v skutočnosti v ňom skrýva. Často hovorí tajomnou rečou, plnou symbolov a metafor. Svoju vieri žije naplno a práve tým dáva nášmu prostrediu zvláštne čaro.

MATEJ BRIŠ

Človek, čo vidí veci také, aké sú. Na tejto škole učí všetky jazyky okrem taliančiny. Je známy aj tým, že v triede si vie vždy spraviť poriadok. Napriek tomu mu nechýba určitá dávka humoru, ktorá je občas skrytá za serióznosťou. Veď kto iný by dokázal učiť nemčinu, slovenčinu a angličtinu a občas identicky, ba priam famózne, napodobniť kikirikanie kohúta pre odľahčenie hodiny.

FRANTIŠEK ČUNDERLÍK

Zavítal do saleziánskej komunity v tomto školskom roku. Je tu nový, a preto o ňom len mälokto niečo vie. No po krátkom rozhovore človek zistí, že jeho história zo sibírskej krajinu, kde pôsobil ako

misionár, určite pritiahu velia poslucháčov. U nás učí náboženstvo a každú prestávku sa usmieva, čo určite značí, že sa mu tu páči.

INGRID GULÁŠOVÁ

Pani Ingrid je na tejto škole nováčik. Pre niekoho súdnu prekladateľka, no po novom aj profesorka tejto školy. Svojej úlohe sa zhstila naozaj skvelo. Vyučuje konverzáciu v anglickom jazyku. Nemusíme mať vyštudovanú vysokú školu, aby sme povedali, že nová paní profesorka je značným prínosom pre študentov na ceste k úspešnému zvládnutiu maturity z anglického jazyka na náročnej úrovni B2.

HANA KOMORNÁ

Hanička je veľmi dobrosrdečná a láskavá. Vedomostami, ktorými disponuje, nás neraz šokuje. Kladieme si otázku, odkiaľ to len všetko môže vedieť? Neraz sa nám ukázala nielen ako výnimočná učiteľka biológie a chémie. Dokázala totiž, že ovláda aj praktickú stránku veci. Svoje vedomosti využíva aj v praxi a veru, poviem vám, ak by sa mi napríklad zlomila ruka a bola by v tom momente so mnou, vôbec by som sa nebál, že by mi ju museli amputovať.

MAREK MICHALENKO

Pán profesor, dobrý človek, morálna aj duchovná základňa a vzor pre mnohých ľudí. Viete, o kom je reč? Samozrejme, veď je predsa skoro dokonalý. Je to don Marek Michalenko. No nemyslite si, že je úplne

dokonalý, on sám nám totiž zdôrazňuje, že extrémy sú nebezpečné. Rád si nájde čas na dobrú debatu s okoloidúcimi, pri ktorej častokrát zabúda na čas a okolity svet. No práve tieto jeho nedostatky ho robia originálnym vo svojom remesle.

MAREK NÁDASKÝ

Riaditeľ je veliteľom tejto lode. Na prvý pohľad tichý človek, no po rokoch vyučovacích hodín s ním človek pochopí, že je to veliteľ s veľmi špecifickou stratégou, ktorú len mälokto pozná. Dokáže naučiť a získať si ľudí na svoju stranu. Svojou prirodzenou autoritou budí zdravý respekt voči študentom. Študentov okrem predmetov učí aj predmet zvaný život a to, čo je v ňom dôležité.

BLAŽEJ PIŠOJA

Verte či nie, ak ho spoznáte, určite sa budete musieť zamyslieť nad svojím životom. Je na to predsa špecialista. Presne tak, reč je o profesorovi Blažejovi Pišojovi. Je skutočný odborník na mnohé veci. Na vtipy a hlásky samozrejme tiež, ale mal som na mysli skôr filozofiu, právo, psychológiu a, ako by toho nebolo málo, aj taliančinu. Mohli by sme si pomyslieť, veľa vecí, ale nič poriadne. Omyl!

Stíha úplne všetko. Okrem príkladného učiteľa je aj verným manželom a milujúcim otcom. Najviac vyniká svojou bezprostrednosťou a humorom, ktorým robí svoje okolie šťastnejší.

SILVIA POLÁKOVÁ

Je najmladšou profesorkou v zborovni. Učí neskutočné množstvo predmetov (informatiku, dejepis, matematiku, umenie a kultúru) a zároveň učí aj seba, ako si najlepšie získať študentov a zvládnuť hodinu s nimi na sto percent. Určite to nemá ľahké, no počína si skutočne dobre. Držme jej palce.

JAROSLAV SUCHÁNEK

Dalo by sa povedať, že je neodmysliteľnou súčasťou gymnázia. Je známy svojou autoritatívnosťou v očiach žiakov a svojím imidžom chlapa v dobrej kondícii. Mnohým ide príkladom už len svoju disciplinovanosťou a plnením si povinností, ako sa na správneho telocvikára patrí. Taktiež pred-

náša na geografii aj o mnohých pohoriach, ich výškach, mestách, štátoch, rastlinách... Ukazuje nám aj tvár zábavného človeka so všetkým, čo k tomu patrí.

KATARÍNA VÁCLAVKOVÁ

Dokonalý príklad človeka, ktorý má rád svoju prácu, ba priam ju zbožňuje. Nie je predsa ľahké učiť jeden predmet deň čo deň. Nejeden by sa z toho zbláznil. Navyše ak je reč o anglickom jazyku. Pani profesorce Kataríne Václavkovej to však robí veľké potešenie. Má skoro vždy dobrú náladu a ukazuje nám, že s úsmevom na tvári ide všetko ľahšie. Mohlo by sa zdať, že svojím prenikavým pohľadom nám vidí až do duše.

MAREK ŠEFČÍK

Pre niektorých postrach, pre niekoho inteligencia sama o sebe. No myslím, že vratíme za všetkých, ak poviem, že je to človek hľadajúci a vždy zastávajúci pravdu. Učí matematiku a fyziku, ale za prioritný skrytý predmet má rozmyšľanie. Každá hodina s ním je veľké prekvapenie, lebo nikto nevie, či má čakať písomku, debatu alebo pokračovanie v učive. Neustále prekvapuje a to ho najviac zblížuje so študentmi.

Z lásky k svojim profesorkám a profesorom sa vyznali starí mazáci - štvrtáci Jakub a Marcel

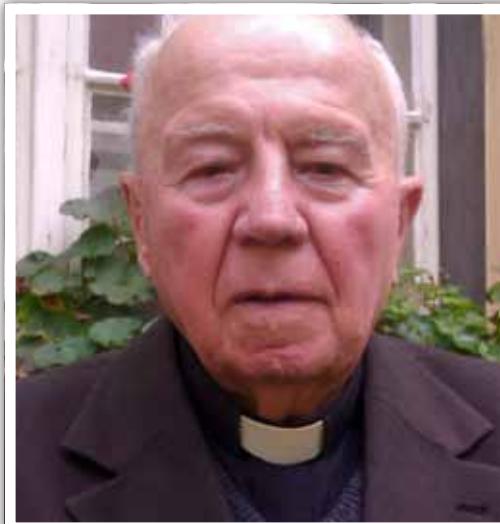
RIADITELIA GYMNÁZIA JÁNA BOSCA

ERNEST MACÁK SDB

Don Ernest prežil život rehoľníka, saleziánskeho knaza, ktorý patrí do dejín. Je príkladom sily ducha, ktorá sa dokáže vzopriť zlu, pretože vie, že za ňou stojí Najvyšší.

Riaditeľom GJB bol od augusta 1991 do augusta 1993. Neskôr sa do Šaštína opäť vrátil a vyučoval v rokoch 1999-2003 dejepis.

V súčasnosti žije v kláštore v Cerovej. 29. júna 2011 slávil 65. výročie knázskej vysviacky v Bazilike Sedembolestnej. Vtedy vznikol aj tento rozhovor.

Don Ernest, aké očakávania ste mali od gymnázia pred dvadsiatimi rokmi, keď ste školu zakladali?

Chceli sme ponúknutť mládeži takú školu, ktorá by hovorila aj o náboženstve a ponúkala ho ako hodnotu pre život.

Prvé dva roky ste tu pôsobili ako riaditeľ. Čo Vás najviac tešilo?

Bola to ochota žiakov, dobrý výber chlapcov aj vďaka riaditeľom základných škôl a knazom. Dostávali sa sem kvalitní žiaci, ktorí šírili dobré meno školy a mali výborné výsledky.

Napadlo Vás pred 20 rokmi, že sa môže škola zmeniť tak, že sem budú chodiť aj dievčatá?

Zakladali sme chlapčenskú školu, nemysleli sme na takú možnosť. Tieto zmeny prišli s vývojom čias.

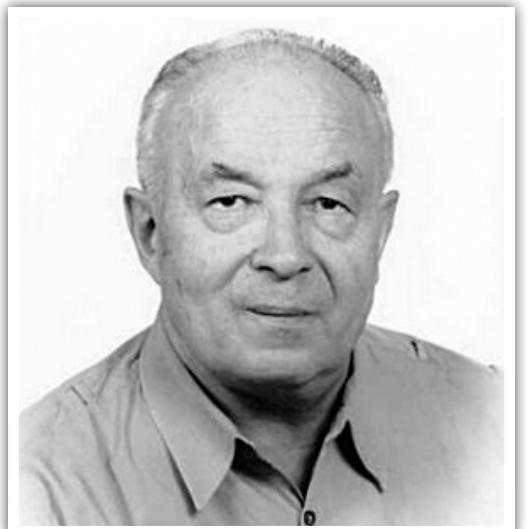
Čo by ste ako prvý riaditeľ Gymnázia Jána Bosca zaželali našej škole do ďalších 20 rokov?

Škola by sa mala prezentovať cirkevnými hodnotami a mala by sa o ne opierať. Treba informovať o škole knazov, dekanov, bude to mravčia práca. No vďaka takejto húževnatej a systematickej robote bude škola úspešná.

AUGUSTÍN NÁDASKÝ SDB

Stál pri zdroe Gymnázia Jána Bosca. S radosťou a veľkým nadšením organizoval stáhovanie učebných pomôcok a kníh z Ríma zo Slovenského ústavu sv. Cyrila a Metoda na Slovensko. V školskom roku 1993/94 bol riaditeľom GJB.

Vyučoval slovenčinu a desiatky chlapcov dokázal získať pre literatúru.

Zomrel 6. augusta 2008, pochovaný je v Šaštíne. Nechajme spomínať dvoch jeho žiakov.

Bol pre mňa pevným bodom

Bol som ustráchaný mladík zvyknutý na domáce prostredie príkrych oravských hôr. Cítil som sa stratene v záhoráckej rovine. Hľadal som pevné body. On bol jedným z nich. Don Nádaský, môj stredoškolský učiteľ slovenčiny. Bol jedinečný. Bol výnimočný vo svojej dynamickosti. Rýchlosť, s akou dokázal myslieť, spájať témy, nachádzat a bravúrne predstaviť nám, mladíkom v hľadaní, súvislosti medzi autormi, dielami, ideami a previesť nás bleskurýchle svetom súvzťažnosti bola úžasná. Bol silným a mohutným mysliteľom, ale nebol komórtny, lež svižný ako mladík. Bol akýmsi spojením dôstojnosti kňaza a ľahkej prístupnosti mládeneckého piateľa. Vedel viest a povedať: „Toto nie, to nerob.“

Dodnes počujem jeho nočný breviár v latinčine po chodbách starobylého kláštora. S citelňou nostalgiou spomínam na roky prežité na jeho hodinách literatúry. Na hodinách, plných súvislostí a múdrosti cez literu, cez písané mysenie, ktorá tak miloval a nás milovať naučil.

Don Nádaský bol pre mnohých z nás, šaštínskych exallievov, pubescentným pilierom vo vieri, vzdelaní, usilovnosti a stálej prístupnosti. Do konca života budem pamätať jeho múdro výchovný demokratický spôsob dobrovoľníckich „témičiek“. Tam sa vycibrilo vo mne to, čo videl ako talent, a nielen vo mne. Vďaka nemu dnes som tým, čím som. Patrí mu vďaka ako človeku, ktorý nielen pre mňa vytváral mozaiku otca.

Dakujem Bohu za roky, čo som smel prežiť pod jeho krídlami. Verím, že sa nám všetkým darí pestovať a odovzdávať talent, ktorí nielen on v Šaštíne do nás zasial.

Peter Laták

Pištu vyšleme na štúdiá do Taliánska

Bolo to v druhom ročníku. Boli sme so spolužiacimi na izbe a rozprávali sme sa o našej budúcnosti. O tom, čím by kto chcel byť. Bolo nás tam asi deväť – desať. Bol medzi nami aj don Nádaský.

Ja som tiež niečo povedal a on nám vtedy hovorí: „Pištu (lebo všetci mi hovorili Pišta), toho vyšleme na štúdiá do Taliánska.“

Tak zvláštne to na mňa zapôsobilo. Bolo to v roku 1993 a už bolo jednoduché cestovať po svete, ale študovať v zahraničí bolo ešte skoro nepredstaviteľné (aj z finančného hľadiska).

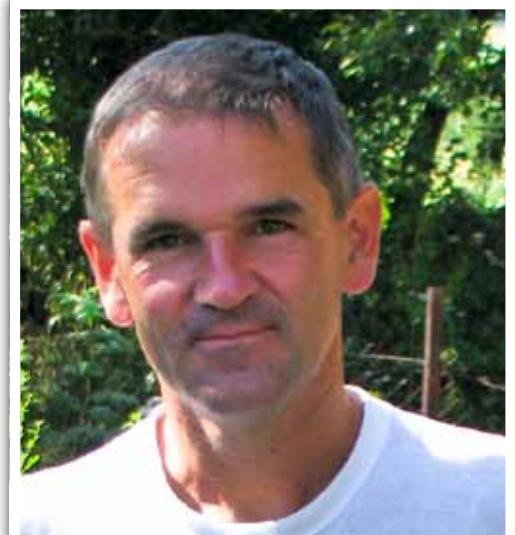
Nakoniec som naozaj išiel hned po maturite študovať do Taliánska, mal som počas všetkých rokov štipendium a ukončil som ešte aj postgraduálne štúdium, na ktoré som dostal dokonca dve štipendiá.

Dnes sa k don Nádaskému pravidelne modlivam – hlavne keď mám niečo publikovať, aby z toho vzniklo správne „dielo“. (To preto, lebo don Nádaský bol významný slovenčinár a veľmi dbal na to, aby sme písali slohové práce – „témičky“, ktoré hodnotil taliánskymi známkami, t.j. od 18 po 30). ☺

Andrej Klapica

Mgr. JÁN GOČ SDB Boli to roky učenia sa

Riaditeľom sa stal v roku 1994 a na tomto poste vytrval do roku 2006. Vyučoval biológiu a chémiu.

Riaditeľom gymnázia ste boli 12 rokov. Ako ich hodnotíte?

Boli to roky učenia sa, ako zvládnuť riadenie školy a zároveň roky namáhavnej práce, ktorá s tým bola spojená. Avšak najviac ma zamestnával problém, ako zladiť túto funkciu s povolaním saleziánskeho kňaza. Keď som sa stal riaditeľom, stanovil som si tri ciele: 1. omladiť pedagogický zbor, 2. dať do poriadku agendu školy, aby zodpovedala nárokom vtedajšej legislatívy a 3. udržať úroveň školy náročnosťou vo vyučovaní. Či sa mi to podarilo, to nech posúdia iní...

Na aké udalosti zo svojho pôsobenia rád spomíname?

Najsilnejšie dojmy mám zo situácií, keď som sa ako prísný riaditeľ dokázal trochu „odviazať“ na akciách s našimi študentmi, či to boli stužkové slávnosti, výlety, alebo niečo podobné. Asi najviac mi v pamäti zostal Cecilfest, na ktorom sme zamestnanci školy vystúpili ako superstárovská finálová jedenástka a zaspievali spoločnú pieseň. Samozrejme z plejebku, ale vtedy nešlo o samotný spev, skôr o tú „haluz“ (ktorú sme nakoniec aj vyhrali ako cenu).

V roku 2006 ste zo Šaštína odišli. Ako sa ďalej uberal Váš život?

Po odchode zo Šaštína som dva roky žil vo formačnom dome Sales v bratislavskej Dúbravke. Vrátil som sa do študentských čias a urobil som si rigoróznu skúšku zo zoológie na Prírodovedeckej fakulte UK, dokončil štúdiá na Teologickej fakulte TU a absolvoval funkčné vzdelávanie v Metodickom centre v Bratislave.

V roku 2008 som sa prestáhoval do saleziánskeho domu v Bratislave na Trnávke. Tam som začal pracovať ako duchovný správca v našom futbalovom klube LP Domino a tam pôsobím až doteď.

Sledujete dianie na gymnáziu aj teraz? Čo by ste zaželieli súčasným pedagógom a žiakom?

Priznám sa, dianie na Šaštínskom gymnáziu v posledných rokoch veľmi nesledujem, ale verím, že všetko ide dobre.

Pedagógom aj žiakom by som chcel zaželať silnú vieri, že budúcnosť majú vo svojich rukách a iba oni sami rozhodujú o tom, či sa ich sny premenia na realitu. Nikdy sa netreba vzdávať!

SPOMIENKY BÝVALÝCH PROFESOROV

Mgr. MICHAL SCHMIDT a Mgr. EMIL NOVANSKÝ

Ked' sme pripravovali túto publikáciu, navštívili sme v Senici páнов profesorov Schmidta a Novanského, aby pospomínali na svoje pôsobenie na GJB i na život, strávený za katedrou.

Páni profesori, väčšinu svojho profesionálneho života ste strávili na štátnej škole. Verili ste, že budú na Slovensku ešte aj katolícke školy? A že budete na nich aj učiť?

Schmidt: Ja som tomu neveril, to vám poviem úprimne. Ked'sme sa rozchádzali v Trnave v konvikte, Gorazd Zvonický – ten básnik – bol naším školským radcom – mi podal zväzok klúčov a hovoril: „Búrka občas rozloženie žencov, ale oni sa vrátia.“

Ale uplynulo takmer 40 rokov a „ženci“ sa nevrácali. Tajne sme si s nimi písali. Nakoniec, ked' to v roku 1989 padlo, mi Zvonický napísal: „Kto ten vás Augiášov chliev teraz vyčisti?“

Ked' sa vrátil na Slovensko, navštívil ma, vrátil som mu ten zväzok klúčov, on si vybral ten od svojej izby a hovorí: „Tento si beriem.“ O chvíľu sa mi ohlásil, že mi posielala priateľa (don Macák), s ktorým sme zakladali GJB v Šaštíne.

Samozrejme, že som don Macákovi prisľúbil akúkoľvek pomoc. Mojou hlavnou úlohou pri vzniku GJB bolo usmerniť chod školy podľa vtedajšej platnej legislatívy.

Novanský: Ja som trošku dúfal, že sa situácia zmení. Mal som také tušenie, čím ďalej tým viac. Pochádzam z 8 detí, mal som náročný život. Môjho otca zatvorili do väzenia, lebo nevládal platiť dávky. Mal som problém so štúdiami, musel som po maturite nastúpiť do Ostravy do baní, neskôr som narukoval do PTP (Pomocné technické práropy). Nakoniec sa mi podarilo vyštudovať a učil som v Senici. Ked' sa režim v 1989 zmenil, v roku 1993 som nastúpil na GJB.

Aké boli vaše očakávania od novovzniknutého GJB?

Schmidt: Po revolúcii bol na štátnych školách veľký chaos. Bol som úplne znechutený. Už vtedy som spomíнал, že možno sa v Šaštíne založí gymnázium, tak pôjdem tam.

Ja som od toho očakával to, čo sme kedysi zažili na biskupskom gymnáziu v Trnave a v saleziánskom konvikte – úplnú pohodu, spravodlivosť, všetko... Počítal som aj s určitými tažkosťami, lebo niektorí (napr. don Nádaský) žili v zahraničí takmer 40 rokov a nepoznali slovenské pomerky.

GJB má 20 rokov. Čo by ste mu zaželali?

Novanský: Ja by som zaželal, aby bolo na gymnáziu vyvážené vyučovanie humanitných a prírodovedných predmetov. Mrzí ma aj to, že latinčina úplne vypadla z vyučovania, považujem to za nešťastie. Veď stále bude história históriou a staré záznamy sú prevažne v latinčine. Je už málo vzdelancov, ktorí ju ovládajú.

Schmidt: Škola by mala byť väčšia, po dve triedy v ročníku, aby aj vyučujúci mali svoj úväzok a nemuseli učiť iné predmety. Myslím si, že cirkevné školy majú a budú mať veľký zmysel pre nás život.

Želám škole, aby tam chodilo čo najviac žiakov z najbližšieho okolia. Treba, aby človek mal isté limity (obmedzenia), inak škola stráca význam nielen ako vzdelávacia, ale i ako výchovná inštitúcia. Želám, aby sa zachoval náboženský princíp školy, veď ide o morálku spoločnosti.

Ing. MARGITA RAVINGEROVÁ

Cím bola pre don Bosca jeho mama Margita, tým pre GJB bola Ing. Margita Ravingerová, naša mama Margita. Jej trpeznosť, láskavosť a zbožnosť iste ovplyvnila mnohých žiakov.

Pani profesorka, kolko rokov ste vlastne strávili so žiakmi v Šaštíne?

Na GJB v Šaštíne som učila od šk. roku 1994/95 – roku prvých maturít na gymnáziu – a to celkom desať rokov s dvojročným prerušením po ôsmich rokoch. Vyučovala som cudzie jazyky – angličtinu, nemčinu a taliančinu.

Kedysi by som možno povedala, že k výučbe na GJB som sa dostala istou náhodou či zhodou okolností. Teraz si naplno uvedomujem a som presvedčená, že to všetko bolo krásne Božie riaadenie, v ktorom sa vďaka Panne Márii spojila moja túžba učiť na cirkevnej škole s naliehavou potrebou gymnázia urýchlene, pár dní pred začiatkom roka, nájsť učiteľa nemčiny či taliančiny, za ktorého sa modlila celá saleziánska komunita v Šaštíne.

Čo pre mňa znamenalo učiť na gymnáziu? Nesmierne veľa! A som za to nesmierne vďačná Pánu Bohu a Panne Márii. Rada by som uviedla aspoň štyri skutočnosti:

- išla som tam učiť na jeden rok a pobudla som desať;
- našla som tam druhý domov, láskavé prijatie všetkými, ozajstné rodinné a radostné prostredie (v kláštore som mala aj svoju izbičku);
- mala som milosť a čest bližšieho poznania vzácných saleziánskych osobností, najmä z generácie tých starších, ktorí ilegálne opustili vlast, aby mohli doštudovať v Taliansku a po páde režimu sa vrátili a „znovu vybudovali“ gymnázium v Šaštíne. Väčšina z nich nás už predišla do večnosti a nemôžem medzi nimi nespomenúť aspoň dona Andreja Paulínyho, dona Gusta Nádaského a dona Zoltána Schmidta, zo žijúcich legendárneho a žijúceho svätcu dona Ernesta Macáka;
- našla som tam aj svoje druhé povolanie, povolanie v Cirkvi ako saleziánka spolupracovníčka. A to už ako dôchodkyňa, a som veľmi šťastná, že môžem byť členkou širokej saleziánskej rodiny, užitočná a činorodá aj v tomto veku.

Učila som s láskou a radostou, myslím, že som sa ani o to veľmi nepričinila, lebo láska i radosť boli vo mne. Sú to veľké Božie dary a milosti, ktorými ma Pán zahŕňal i nadálej zahŕňa. Preto ani dochádzanie z Bratislavы mi vôbec nepripadalo náročné. Skôr som cestovanie považovala za také špecifické miniputovanie na toto vzácne pútnicke miesto.

Spomienky! Vynára sa ich veľmi veľa a všetky sú krásne! Tak spomienky na dni, či chvíle sviatočné, ako i tie vo všedných školských dňoch. K prvým patria najmä spoločné oslavy Vianoc, akadémie pred sviatkami, celá podmanivá atmosféra pútí, pri ktorých chlapci všeestranne asistovali, ďalej nie menej vzrušujúca atmosféra maturít, stužkové, rozlúčky pred koncom školského roka, pomaturitné rozlúčky, zájazdy, výlety...

Zo všedných dní sú to predovšetkým zážitky duchovné: každá svätá omša so študentmi, adorácie v kaplnke, v pôstnom období krížové cesty, ktoré sme sa modlili i v cudzích jazykoch, „naše študentské“ mariánske večeradlá, večerné modlitby spojené so saleziánskym slovkom na dobrú

noc, ktoré som takmer nikdy nevynechala, keď som v Šaštíne prenocovala (iba keby som bola niekedy zaspala). Najhlbšie a pre mňa nezabudnutelné zostanú spomienky na rozjímavé modlitby posvätného ruženca, a to najmä s donom Ernestom Macákom, v prítmí oltárnej časti baziliky, priamo pred sochou našej Sedembolestnej.

Myslím, že nielen pre mňa, ale i pre mnohých študentov, zostanú v pamäti spomienky na špecifickú atmosféru našich vyučovacích hodín, keď sme si občas – každý svojím štýlom – hrali na takú nepísanú dôvernú hru: chlapci v horlivom presvedčovaní a v zábave, že nenašepkávajú, neopisujú, že slovíčka nebolo treba naučiť sa, alebo len jeden či dva stĺpce, že písomná domáca úloha vôbec nebola a podobne; ja zase, že nič nepočujem, nevidím, že som si to asi poplietla s inou skupinou alebo zabudla zapísat... Z mojej strany to bol taký „svojský“ štýl uplatňovania pedagogiky a výchovy srdcom podľa dona Bosca, aby som sa k chlapcom čo najviac priblížila. Chlapci cítili moju lásku (ba ju aj zneužívali), ale zároveň ju aj hojne oplácali. Takej pravej pedagogickej prísnosti som sa však nenaučila ani do konca svojho pôsobenia. Napriek tomu si myslím, že chlapci, ktorí pochopili dôležitosť poznania jazykov v súčasnej dobe a že sa neučia pre známky, ale pre seba, pre život, sa naučili toho dosť. Prinajmenšom si osvojili dobré základy, na ktorých môžu teraz samostatným učením stavať. A myslím, že z tej mojej lásky k nim a k jazykom sa prenieslo niečo na nich.

Na záver chcem vyslovíť zopár želaní pre gymnázium, za ktoré sa i modlím:

- aby GJB nadálej existovalo, a nie vegetovalo, ale rozkvitalo;
- aby malo dostatočný počet záujemcov o štúdium a aby mu nechýbali ani obetaví profesori a asistenti;
- aby sa z neho nevytrácala rodinná atmosféra, akú sme tam zažívali, ani sa nepoľavovalo na uplatňovanie duchovných hodnôt pred všednými svetskými záujmami, dôležitosť čoho si mladí uvedomia až omnoho neskôr;

- aby napriek uskutočneným zmenám na tejto kedysi unikátnej škole s osobitným postavením medzi cirkevnými gymnáziami bolo GJB v Šaštíne nadálej požehnaným miestom pre zrod hojných duchovných povolaní;
- aby všetci exalievi s radosťou prichádzali do Šaštína (nielen na stretávky), aby šírili duchovné hodnoty, lásku a úctu k Panne Márii, ktoré pri nej počas štúdia hojne načerpali a aby natrvalo udržiaval medzi sebou piateľské vzťahy.

Ing. ĽUDOVÍT SUCHÝ

Pán profesor „Ľudo“ Suchý drží rekord medzi učiteľmi GJB. Na gymnáziu vyučoval od roku 1993 do roku 2011, teda celých 18 rokov. Vyučoval matematiku, informatiku a telesnú výchovu. Bol triednym profesorom v štyroch triedach. V súčasnosti vyučuje na Základnej škole v Šaštíne.

Pri spomienke na Gymnázium Jána Bosca v Šaštíne sa mi vyjaví obrovské množstvo osobností, či z radov vyučujúcich, s ktorými som sa stretal v zborovni, alebo z radov študentov, ktorých som sa snažil niečo naučiť.

Spomienok a zážitkov je nespočetné množstvo a vždy sa tešíme na každú stretnutku, kde sa k nim s úsmevom vraciame. Nech sa iné triedy neura-

zia, ale moje „srdcovky“ sú tie, ktorým som bol triedny, ale hlavne tá prvá, druhá, tretia a samozrejme tá štvrtá.

Tak ako bolo mojím zvykom na každej stužkovej, chcem aj týchto párov riadkov ukončiť želaním: „Moje milé gymnázium, šlap naplno a pomaly pridávaj.“

Mgr. JOZEF SLIVOŇ SDB

V Šaštínskej saleziánskej komunité pôsobil niekoľko rokov ako direktor, bol vedúcim výchovy v školskom internáte a v škole vyučoval náboženstvo. Neskôr sa venoval štúdiu cirkevného práva a dnes pôsobí v Ríme na univerzite.

Oslovili sme ho, aby vyslovil svoje želanie pre GJB. Spomínajúc s láskou a ďakujúc Pánu Bohu za všetko dobro, ktoré GJB ponúklo Cirkvi a občianskej spoločnosti počas svojej dvadsaťročnej existencie, želám a vyprosujem študentom (ktorí sú v centre našej pozornosti), vedeniu školy, učiteľom, vychovávateľom a ostatným zamestnancom ochranu Božiu pred Zlým a zlom a dary Duha Svätého.

Kiež GJB vychováva a vzdeláva statočných občanov a dobrých kresťanov. Nech vyzrievajú kresťanské osobnosti v prospech budúcej inteligencie v našej vlasti pod ochranou Sedembolestnej Pomocnice.

SPOMIENKY BÝVALÝCH MURANTOV

1995

VÁCLAV FALTUS: Školu a internát sme spoločne dotvorili

Vašo pochádza z Ilavy, vyštudoval štatistiku na pobočke Bolonskej univerzity v Rimini. Žije v Ivanke pri Dunaji. Je ženatý, otec dvoch detí.

Vašo, prezrad, aké to bolo, keď ste v septembri 1991 prišli

ako prváci do novovznikajúcej školy. Spomínaš si ešte na tieto chvíle?

Boli sme ako rodina, ktorá sa nastahuje do hotovej stavby, ktorú však treba zariadiť a urobiť terénnne úpravy v okolí. A tak sme školu a internát dotvorili a vďaka saleziánom - profesorom a asistentom sa začali prvé krúžky ako skouting, hudobná skupina, posilňovňa, futbal, turnaje v pingpongu, calcette, nácvik akadémii, pomoc pri organizácii pútí atď. Skoro všetci profesori boli saleziáni, a tak s nami trávili čas aj po škole. Boli sme jedna veľká rodina, v ktorej sme si navzájom pomáhali.

Aký program ste mali v týchto prvých rokoch? Je pravda, že ste nemohli cez víkendy chodievať domov? Ako to zvládala 15-ročný chlapec?

Celý týždeň bol organizovaný program okrem stredy popoludní, keď sme mali volnú vychádzku a domov sme chodili raz za tri týždne. Bola to veľká zmena oproti základnej škole, ja osobne som řou bol

nadšený, nakoľko som sa konečne začal systematicky učiť a rozvíjať som aj to, čo ma na základnej škole nebaivilo - akordeón som vymenil za gitaru a založili sme skupinu Gen Giovani. Dovtedy som bol nešportovec, no postupne som sa prepracoval na siedme miesto v pingpongovom rebričku a vďaka dobrému spoluhráčovi som do konca vyhral turnaj v calcette. Neskôr to bola ozvučovacia technika a nakoniec počítačová sieť, čo ma poznačilo dodnes.

Aj 16 rokov po svojej maturite sa zaujímaš o dianie na GJB, si dokonca členom rady školy. Čo ta k tomu vedie?

Už po maturite som sa chcel na gymnáziu nejakým spôsobom angažovať, avšak prišlo to až na jesenn 2009, keď ho saleziáni chceli zavrieť a ja som sa na podnet viacerých exallievov angažoval v hľadaní cesty pre jeho zachovanie, čo sa vďaka otcovi arcibiskupovi Zvolenskému poradilo. Viedlo ma k tomu presvedčenie o výnimočnosti tejto internátnej školy, ktorá nás pripravila na ďalšie štúdiá nielen na Slovensku a formovala z nás angažovaných kresťanov, ktorých rýchlo sa rozvíjajúce Slovensko potrebovalo vo všetkých sférach. V terajšej silnejšej konkuren-

cii cirkevných stredných škôl som rád, že stále je možnosť ho navštievoať, hoci z existenčných dôvodov muselo upustiť od povinného internátu, no žiaci aj tak majú možnosť zúčastňovať sa na

jeho aktivitách a v neposlednom rade som rád, že sa zachovalo jediné cirkevné gymnázium v tejto časti Záhoria.

Maturanti 1995

Triedni učitelia: Peter Hitka, Mgr. Ján Goč, Mgr. Michal Schmidt

Balcerčík Daniel Gröpel Peter Kukuľa Róbert Peciar Marián
Bartákovič Rastislav Guštafič Stanislav Kysel Ondrej Pisarčík Martin
Baumgartner Jozef Jankovič Erik Lašák Róbert Porubčin Karol
Bielič Štefan Klapica Andrej Melicher Július Slezák Marek
Borák Jaroslav Kíč Michal Michálik Martin Sofka Vladimír
Csontos Martin Kovalčík Juraj Mikulášik Jozef Valášek Peter
Faltus Václav Kubeš Marián Okasa Juraj

1996

PAVOL BIKSADSKÝ: GJB stále vďačím za dobrú kondičku

Pavol pochádza z Veľkých Levárov, kde stále býva. Vyštudoval Právnickú fakultu UK v Bratislave. Od skončenia štúdia až dodnes pracuje ako advokát. Oženil sa a má dve deti.

Šport bol vždy dôležitou súčasťou saleziánskej výchovy. Aké športové zážitky máš ty z GJB?

Viem, že chalani hrávali radi basket, stolný futbal, stolný tenis... ja som strávil asi 50 % celkového času na GJB na futbalovom ihrisku. Dodnes na to rád spomínam a vďačím týmto časom aj za relativne stále dobrú „kondičku“. Je skvelé, že sme mohli rásť pohybom a tak páliti svoju mladú energiu. Dnes mnohí mladí takú šancu nemajú, najmä vďaka výdobytkom informačných technológií (tým mám na mysli trávenie voľného času „na zadku“ pri počítači; pri všetkej úcte k tomuto užitočnému zariadeniu).

Vaša trieda je najpočetnejšia v histórii GJB - bolo vás 40. Vychovávatelia a učitelia to určite nemali ľahké. Ako to zvládali?

Nuž, spýtajte sa najmä tých učiteľov a vychovávateľov... Teraz vážne, určite to nemali s nami ľahké, ale zvládli to. Na druhnej strane, keď sa pozriem späť na to, akí sme boli my, myslím, že tam z našej strany nebola žiadna zlomyseľnosť, ale len nevinné študentské výčiny a vrtochy. Odpovedal by som otázkou na dnešných pedagógov: Dala by sa trieda s takým počtom zvládnuť aj dnes?

Myslíš, že škola a internát v takej podobe, ako si ich zažil ty, by mohla osloviť aj dnešných mladých?

Či by ich mohla osloviť, to neviem, to je vec ich pochľadu. Isté však je, podľa môjho názoru, že by ich iste obohatila. Možno by to vo svojom veku ne-

chápalí, stážovali by sa, „revoltovali“, ako som často robil aj ja, ale možno by si tak po desiatich, pätnástich rokoch uvedomili, že nič nestratili, naopak, mali jedinečnú šancu výborne využívať čas, prípraviť sa na život po všetkých stránkach, vrátane duchovnej. A tá je v konečnom dôsledku rozhodujúca.

Maturanti 1996

Triedni učitelia: Augustín Nádaský, Mgr. Ján Goč

Biksdský Martin	Gúčik Miroslav	Kubica Dušan	Škoda Pavel
Biksdský Pavol	Hort Michal	Laťák Peter	Šrámek Mojmír
Borák Ladislav	Hričovec Ondrej	Letavay Tomáš	Stachovič Andrej
Čízmárik Juraj	Chodelka Peter	Majerník František	Stav Martin
Dobrovodský Peter	Jelínek Peter	Mašek František	Topor Jaroslav
Drška Pavol	Karabinoš Vladislav	Medár Pavol	Turza Ján
Ďuratný Michal	Kazík Martin	Ňukovič Branislav	Valášek Milan
Fábian Peter	Klapica Martin	Plučinský František	Vícen Jozef
Gális Marek	Kozák Anton	Přaček Stanislav	Vizváry Ján
Giertli Peter	Kráľ Marián	Šantavý Marek	Zmatek Jozef

Kubica Dušan	Škoda Pavel
Laťák Peter	Šrámek Mojmír
Letavay Tomáš	Stachovič Andrej
Majerník František	Stav Martin
Mašek František	Topor Jaroslav
Medár Pavol	Turza Ján
Ňukovič Branislav	Valášek Milan
Plučinský František	Vícen Jozef
Přaček Stanislav	Vizváry Ján
Šantavý Marek	Zmatek Jozef

MATÚŠ JÓKAY: Zážitok večerných modlitieb v Bazilike Sedembolestnej je neopísateľný

Matúš Jókay pochádza z Kozárovie. Po maturite sa ešte nejaké obdobie pohyboval po šaštínskom kláštore. Vyštudoval aplikovanú informatiku na STU v Bratislave a katolícku teologiu.

Matúš, študenti GJB sa venovali často aj hudbe či divadlu. Na čo si rád z tejto umeleckej sféry spomínaš?

Ked sa spomenie hudba a divadlo v súvislosti s GJB, vždy si spomeniem na človeka, ktorý stál za všetkými aktivitami s tým spojenými – don Gusta. Neviem zhodnotiť, nakolko bolo naše obdobie vzhľadom na ďalšie roky gymnázia „umelecké“. To, čo sme mali možnosť prežívať, bolo dané ponukami zo strany saleziánov a vychovávateľov. A tie boli zamerané všeestranne – športové ponuky rozvíjali telo a ponuky hudobnej a divadelnej aktivity ducha.

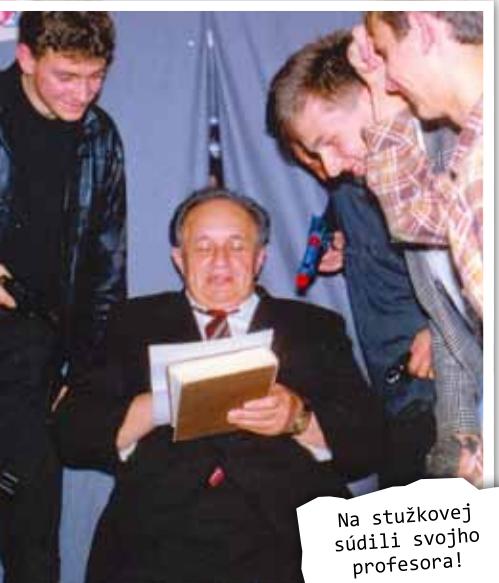
Udalosti, na ktoré nie je možné nikdy zabudnúť, boli „akadémie“. To bola „špecialita“ don Gusta. Niekedy sme sa usmievali nad tým, že využíva každú možnú mariánsku spomienku na realizáciu programu, pri ktorom sme mali možnosť prejavíť svoje kultúrne talenty v oblastiach hudby, poézie a prózy, a tým prispieť k zvýrazneniu slávnostného charakteru udalosti.

Ktorí ľudia - vychovávateľia či učitelia - boli pre teba zaujímaví?

Moje prvé spomienky na saleziánov v Šaštíne sú spojené s don Andrejom Brundlíkom. Okrem toho, že bol v tom čase direktorom, nás vyučoval náboženstvo. Hodiny s ním strávené boli možno

najobľúbenejšie. Nielen preto, že sa (takmer) nikdy nedržal osnov, ale azda aj kvôli tomu, že sa nechal ľahko voviesť do diskusie o rôznych problémoch života. V tom čase sme si možno mnohí mysleli, že ľahkosť, s ktorou sa nechával zatiahanúť do rozhovorov, je jeho pedagogickou slabosťou. Teraz sa skôr prikláňam k myšlienke, že vedel veľmi dobre, čo robí. Napriek tomu a práve preto nás ponechával v ilúzii toho, že sme vždy znova a znova „prekabátili“ jeho i systém vyučovania. Tak sme mohli byť počas neformalných (ale vážnych) rozhovorov disponovanejšími na hodnoty a vedomosti, ktoré nám svojím spôsobom bytie daroval.

O don Gustovi som už čosi napísal. Napriek tomu je nemožné ho v odpovedi na túto otázku obísť. Je človekom, na ktorého spomínam najčastejšie – pri každej sv. omši. Príčinou v tomto prípade nie je nič duchovné; je to záležitosť jeho spôsobu reči. Tým, že dlhé roky prežil v Taliansku, sa jeho „zahraničný“ prízvuk prejavoval sice v ojedinelých, ale o to zaujímavejších situáciách. Jednou z nich bol dialóg po obetovaní darov na svätej omši: „Nech Pán prijme obetu z tvojich rúk na

chválu a slávu svojho mena, na úžitok nám i celej svätej Cirkvi.“ Písmená „kv“ vyslovoval ako „q“, a to značne zreteľne. Možno by mi to neutkvelo v pamäti, nebyť jeho neustálej výzvy „Sentire cum Ecclesia!“ Myšlienka na Cirkev, pápeža a misie bola prítomná v každom jeho nádychu a údere srdca. V tom čase mi to často prišlo úsmevné (predovšetkým tá výslovnosť). Dnes som vďačný za to, že si počas slávenia každej večere Pána môžem pripomenúť: Sentire cum Ecclesia!

Ako si vnímal blízkosť Sedembolestnej? Zúčastňovali ste sa organizovania púti?

Trvalá prítomnosť na tak významnom mariánskom pútnickom mieste sa odzrkadlovala v celom spôsobe života gymnázia. Bolo neopakovateľným zážitkom každodenne končiť deň v chrámovom priestore, ktorý už len svojimi rozmermi a výzdobou uvádzal zmysly do dotyku s nesmiernosťou a večnosťou. Zážitok večerných modlitieb

sväté miesto počas každého roka, je neuveriteľne silný.

Hoci sa u mňa blízkosť Sedembolestnej s odstupom času spája predovšetkým so zážitkami večerných modlitieb v bazilike, v čase štúdií som ju spájal s možnosťou aktívneho zapojenia sa do činností pri príprave a priebehu dvoch hlavných pútí na tomto posvätnom mieste: 15. septembra na Sedembolestnú a na slávnosť Zoslania Ducha Svätého. Prítomnosť stoviek mladých (veru, v tom čase to boli stovky) na spoločnom celonočnom mládežníckom programe bola silným impulzom pre angažovanie sa aj napriek únavе a námahe, ktorá s tým bola spojená v priebehu celého týždňa. Ja osobne som rád pomáhal pri technickom zabezpečení (ozvučenie, osvetlenie). A po istom čase som pôsobil aj ako organista. Myslím, že rekordom „duchovného obžerstva“, ktoré už asi neprekonám, bolo, že som sprevádzal hrou na organe šest sv. omší počas jedného dňa ☺.

Maturanti 1997

Triedni učitelia: Mgr. Michal Schmidt, Mgr. Emil Novanský

Ambros Peter	Jedlička Jaroslav
Bederka Peter	Jókay Matúš
Flamík Róbert	Križan Martin
Fukna Martin	Kovalčík Jozef
Granec Michal	Kučera Radovan
Halčin Andrej	Majzlaj Juraj
Janíček Matej	Markovič David

Maška Ján	Šišulák Pavol
Mieres Juraj	Škorvaga Edmund
Mrva Drahomír	Šuran Martin
Pillár Pavol	Tarda Marek
Podolský Michal	Urban Marián
Polák Michal	Zvara Pavol
Rajec Michal	

v Bazilike Sedembolestnej je neopísateľný. Spomienky vo mne stále vyvolávajú tú istú zmes chvenia a bázne pred tajomným šerom Božej prítomnosti v individuálnych adoráciách po spoločnej časti modlitieb, akú som zažíval počas všetkých rokov prítomnosti v Šaštíne. Emocionálny náboj tichého šepetu modlitieb mladých mužov, spájajúcich sa s modlitbami tisícov pútnikov, ktorí navštívia toto po-

IMRICH HORVÁTH: Moja asistencia v Šaštíne sú dva najkrajšie roky môjho života

Imro prišiel do Šaštína z Tornale. Vyštudoval teológiu v Bratislave, v súčasnosti pôsobí ako saleziánkňaz v Prešove. Kňazom je päť rokov.

Čo priviedlo 14-ročného chlapca z Tornale na druhý koniec Slovenska? Prečo si sa rozhodol študovať na GJB?

Všetko som si predstavoval tak, že to bude ako u don Bosca. Naozaj to bola veľmi živá súčasť mojich snov, motivácií. Sám seba sa často pýtam - a bolo? V duchu sa usmejem a poviem si - nie, samozrejme, že všetko nebolo ako uňho. Ale jedna vec, a to tá podstatná, zostala - bol som u don Bosca.

Na ktorý zážitok z GJB rád spomínaš?

Hral som v divadle Okuliare, keď som bol prvák. Neviem presne, ako som sa tam dostal. Hral som Limriblika – poriadnu kráľovskú „vtierku“ spolu s Ďurom Kovalčom. Výborne sme si rozumeli a dobre sme sa vtierali ☺. Dovtedy som si myslel, že som hanblivý chlapec – potom som si to myšľel už menej.

V druhom ročníku sme na začiatku písali vstupného písomku z matiky s pánom profesorom Hrabošom. Neviem ako, ale dostal som 4-. Na ďalšej hodine pán Hraboš na to: „Tak si to pôjdu precvičiť tí slabší. Horváth, k tabuli.“ Všetci sa pustili do smiechu a on sa ma začal zastávať, že za to nemôžem. Škola mi nikdy nerobila problém. Dokonca som sa za to hanbil a bolo mi trápne, keď som videl, ako sa iní s tým trápia oveľa viac a nejde im to.

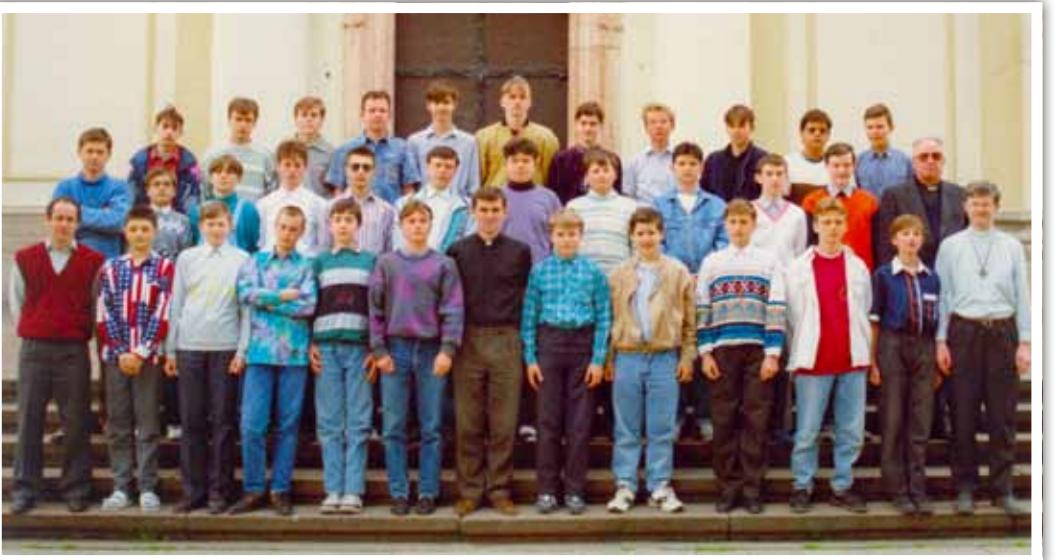
Ale najradšej spomínam na ľudí – don Brunclík, don Nádaský, don Zolo, asistenti, spolužiaci... Mali ma jednoducho radi a ja som im bol za to veľmi vďačný.

V roku 2001 si sa vrátil na GJB už ako salezián - vychovávateľ, ba dokonca si učil estetiku. Môžeš teda porovnať pozíciu študenta GJB a vychovávateľa. Sú v tom nejaké rozdiely?

Moja asistencia v Šaštíne sú 2 najkrajšie roky môjho života. V Šaštíne som nechal polovicu svojho srdca. Raz sa ma Ondro Skala po návrate z domu spýtal: „Musíš mať veľa starostí, čo?“ A ja som vtedy, našťastie, zareagoval tak, že som prekvapil sám seba a doteraz rád uvažujem nad tým, čo som povedal: „Vôbec nie, iba 32.“ Toľko ich bolo v triede. Nemal som žiadnu starosť – iba ich mať rád. Stále si myslím, že mi dali viac, ako ja im. Vďaka nim som sa naučil byť saleziánom.

Boli to presne roky, keď sa začali ženiť moji príspolužiaci – Fero Gura, Tomáš Štellmach... V tých rokoch som mohol byť na ich mieste a zakladať si vlastnú rodinu. Vtedy som si uvedomil: „Alebo budem mať rád tých pubertákov, čo mi skáču po hlave, ako svojich, alebo to nemá zmysel“. Tam sa moje povolanie stalo konkrétnym, tam som začal rásť ako salezián.

Maturanti 1998

Triedny učiteľ: Ing. Ľudovít Suchý

Bajza Daniel	Horváth Imrich	Máčalka Ondrej	Sofka Patrik
Bér Marián	Jankech Marián	Mikuš Ondrej	Škrabák Juraj
Bernáth Peter	Kabina Martin	Mruk Róbert	Škvorec Peter
Blažek Marián	Kalamen Andrej	Nimsch Richard	Štělmach Tomáš
Caletka Roman	Karas Dušan	Nizner Pavol	Valla Tomáš
Csernák Peter	Kosík Jaroslav	Peltzner Tomáš	Vavro Zdenko
Gura František	Kovalčík Juraj	Pišoja Blažej	Veselovský Ondrej
Halčín Daniel	Lukáč Michal	Sekáč Pavol	Vogl Mário
			Vrablec Pavol

1999

MARTIN MOKRÝ: Kde človek nič nerobí, nie je čo požehnať

Martin pochádza z obce Nedožery-Brezany a počas štúdia na GJB si asi ani vo sне nemyslel, že raz tam raz bude starostom. Vyštudoval Právnickú fakultu UK. Je slobodný, lebo (ako sám tvrdí) priateľky

niektoré veci psychicky nezvládli, najmä to, že pozícia starostu je náročná na čas.

GJB poznačí človeka na celý život. Čo si myslíš o tomto výroku?

Je to pravda. Počas fungovania v škole a na internáte som sa naučil akceptovať ľudí rôznych názorov a zmýšľaní. Zároveň ma naučilo, že úsilie človeka samé nestačí, treba na úsilie aj požehnanie zhora, ale tam, kde človek nič nerobí, nie je čo požehnať.

Ako ste ako študenti trávili voľný čas? Aká bola ponuka krúžkov?

Počas imatrikulácií
ako bohovia
na gréckom Olympe

Voľný čas - čiže čas mimo školu a iného povinného režimu - som trávil väčšinou športom - futbalom, stolným tenisom a stolným futbalom. Preto

Maturanti 1999

Triedni učitelia: Albín Hraboš, Peter Glasa, Dušan Vilhan, Dušan Suchanský

Ambros Pavol	Jankech Peter	Miština Juraj	Smižanský Matej
Beliansky Marek	Krajčík Pavol	Mokrý Martin	Svaček Rastislav
Bobuš Pavol	Kralovič Andrej	Múčka František	Šulko Ján
Dolinka Jozef	Kurbel Tomáš	Pavlusík Michal	Václavík Ján
Drška Michal	Kvasnica Martin	Petrášek Matúš	Valúšek Tomáš
Ferkodič Daniel	Majchrák Karol	Podivinský Ján	Žaňo Ivan
Horník Lukáš	Michalica Rastislav	Rostáš Andrej	Zilínek Alexander
Jagelčák Juraj	Mikola Lukáš	Rumanovič Radovan	

2000

PETER HARABÍN:

Kedže som bol najpomalší, vždy chytili iba mňa

Peter prišiel do Šaštína z Tatier, z Novej Lesnej. Vyštudoval Fakultu prevádzky a ekonomiky dopravy a spojov Žilinskej uni-

bolo pre mňa vždy veľkým zážitkom, keď sme porážali športové - futbalové triedy zo Senice a postúpili sme na krajské majstrovstvá v Trnave.

Martin, v súčasnosti si starostom obce Nedožery-Brezany. Dajú sa uplatniť kresťanské ideály aj v tejto profesi?

Keď som bol ako 25-ročný zvolený za starosta obce, z niektorých vecí som mal rešpekt, ale kresťanské ideály bud' človek uplatňuje alebo nie, bez ohľadu na profesiu, ktorú vykonáva. Aj ja sa o to snažím. Ako mi to ide, to musia zhodnotiť iné osoby.

Skús spomenúť nejaký zaujímavý zážitok.

Pamätam si na výrok p. profesora Michala Schmidta. Keď som na hodine geografie stále vyuňoval, tak ma napomenul: „Mokrý, tebe keby sme dali do huby generátor, tak celá škola svieti zadarmo.“ ☺ A vlastne mal pravdu...

vzťahy popretkávané dokonca rodinnými väzbanami, keď má exallievo manželku z rodiny iného exallieva. Krstné rodičovstvo je takmer bežnou vecou, napríklad aj obom mojim deťom je krstný otec o pár rokov starší spolužiak. Navzájom sa navštěvujeme, plánujeme rôzne akcie, turistiku, splavy, rodinné výlety niekoľkokrát do roka. V elektronickom styku sme prakticky denne. Aj keď moja rodinka možno nie s veľkým počtom exallievov, približne s 10 ľudmi a ich najbližšími, o to intenzívnejšie sa však snažíme styky udržiavať.

Patril si medzi študentov, ktorí radi vymýšľali v škole či na internáte nejaké neplechy. Na čo si spomínaš rád? A nad čím sa ti skôr rozum pozastavuje?

Ja že som vymýšľal nejaké neplechy? Skutočnosť je taká, že som sa k všetkému iba pripojil, ale keďže som bol najpomalší, tak vždy chytili iba mňa. Celé štyri roky v Šaštíne boli jedno veľké dobrodružstvo, dospevanie napokon také má byť, a ak sme niekedy prekročili hranicu, tak myslím, že iba o malý chípok. Dôležité pritom však bolo, že celé tie roky sú mozaikou krásnych zážitkov kvôli tomu, že sme ich prežívali spoločne s priateľmi, s ktorími sme si rozumeli a vychádzali spolu dobре, pretože sme si rozumieť chceli. Snažili sme sa a práve preto to bol krásny čas. Aj keď mne možno to snaženie nešlo tak dobre. ☺ A na tie zlé veci človek časom zabudne, počítajú sa iba tie dobré.

GJB fungovalo do roku 2009 ako chlapčenská a povinne internátova škola. Ako s odstupom času vnímaš túto skutočnosť? Ovplyvnilo to tvoj vzťah k ženám a dievčatám?

Šaštín a dievčatá - o tejto téme sa diskutovalo medzi nami už pred 15 rokmi. Už vtedy sme sa zhodli, že sme boli uchránení o napätie, ktoré by v zmiešanej triede prirodzene vznikalo. Samozrejme, všetko má svoje pre aj proti, ale teraz som rád, že sa na mňa nemusel nikto hnevať, že som mu prebral frajerku, pretože som kraší, vtípnejší a budem lepší otec. ☺ Namiesto toho mám teraz na svede o jedného človeka viac, s ktorým si pridobrom víniku môžeme povedať, aké to máme doma poklady.

Maturanti 2000

Triedny učiteľ: Mgr. Jozef Slivoň

Bielik Lukáš	Horváth Igor	Krajčovič Pavel	Pivák Richard
Cabala Matej	Hrbatý Michal	Kurbel Ondrej	Polakovič Pavol
Dobák Ján	Humaj Miroslav	Kysel' Dušan	Procházka Ladislav
Dorko Jozef	Hurbanič Stanislav	Markusek Andrej	Sloboda Peter
Drgoň Ján	Húska Branislav	Maturkanič Ján	Ševčík Lukáš
Fero Martin	Chrapko Roman	Múčka Jozef	Štefka Stanislav
Harabín Peter	Jačko Ján	Petrovič Pavol	Štělmach Pavol
Horák Peter	Kováčik Peter	Pintér Peter	Zmatek Martin

2001

nom prípade som si všimol podstatnú zmenu výzoru, ale povahovo to bol stále ten istý človek).

Počas štúdia na GJB ste absolvovali viacero výletov či zahraničných pobytov. Na ktoré rád spomínaš?

Spomínam rád na letný študijný pobyt v Taliansku. Bola to pre mňa vtedy veľmi zaujímavá skúsenosť a cením si, že mi gymnázium umožnilo vidieť svet trochu inak spoznávaním iných kultúr. (V čase, keď som študoval na gymnáziu, bolo gymnázium v mnohých veciach pred svojou dobou a verím, že je tomu tak aj teraz).

Po gymnáziu si sa rozhadol študovať právo. Povedz úprimne, pripravilo ťa GJB na takéto náročné štúdium?

**ANDREJ DAHAMSHY:
Gymnázium bolo v mnohých veciach pred svojou dobou**

Andrej býva v Peziniku, vyštudoval právo na Univerzite Komenského. Je ženatý, s manželkou majú dve dievčatá a chlapca.

Andrej, nedávno ste mali stretávku po 10 rokoch od maturity.

Zmenili ste sa veľmi? Aká atmosféra medzi vami vládla?

Musím sa priznať, že stretnutia som sa trochu obával, keďže to bolo moje prvé stretnutie s bývalými spolužiakmi po 10 rokoch. Dopadlo to však veľmi dobre, atmosféra bola veľmi bezprostredná a po chvíli som sa cítil, ako keby sme sa rozišli včera. Na to, aby som povedal, či sa niekto zmenil, by som potreboval stráviť so spolužiakmi viac času, po spoločnom víkende som však nemal pocit, že sa niekto líšil extrémne od človeka, ktorého som si pamätal (v jed-

Viac ako primerane. Forma štúdia, ktorú som sa naučil na gymnáziu, mi pomohla prejsť štúdiom bez väčších problémov. To ale nie je to najpodstatnejšie. Rád by som podčiarkol, že v súčasnosti mi stále pomáha to, čomu som sa v gymnáziu naučil - zodpovednosť, snaha budovať vzájomné vzťahy na dôvere a snaha profesorov pracovať na rozvoji každého z nás.

Napriek tomu, že sa už aktívne nezapájam do saleziánskeho života na Slovensku, princípy, ktoré ma počas školy na gymnáziu naučili a ktoré formovali môj charakter, si so sebou budem niest celý život. Mám deti, ktorým budem gymnázium určite odporúčať ako rozumnú alternatívu rozvoja po vedomostnej aj duchovnej stránke.

Maturanti 2001

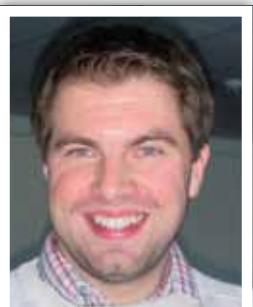
Triedni učitelia: Martin Rožek, Mgr. Marek Nádaský

Ács Peter	Felber Dominik	Jureňa Dávid
Cerovský Ján	Gabriel Miroslav	Krištofík Juraj
Csenky Matej	Gono Lukáš	Lipták Martin
Číra Dominik	Guček Peter	Martešík Oliver
Dahamshy Andrej	Gura Jozef	Milan Michal
Denský Michal	Hrúzik Radoslav	Paštéka Andrej
Dráb Peter	Jablonický Peter	Rác Jaroslav
Eperješi Michal	Jurecký Michal	Rešutík Ján

2002

DOMINIK MAK:

GJB má dat žiakom motor

Dominik je z Trnavy. Vyštudoval nemčinu a taliančinu na Pedagogickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Pracuje v oblasti informa-

ných technológií. Oženil sa a teší sa, že už čoskoro bude otcom.

Keď si v roku 1998 prichádzal na GJB, určite si mal rôzne očakávania. Splnili sa?

Myslím, že prvotné očakávanie, ktoré som mal, bolo vypadnúť z domu. Vo veku 14 rokov som mnou puberta správne plieskala a odchod na internát už v takom skorom veku bol pre mňa spojený s dobrodružstvom a slobodou. Samozrejme, hneď prvé týždne v realite školy a internátu som

Úplne obyčajný deň na intráku?

začal tento svoj povrchný pohľad prehodnocovať. Úspechy zo základnej školy sa stratili niekde do neznáma a v podstate som tu začínať úplne odznova. Nik ma nepoznal a vlastne ani ja som nikoho nepoznal. V pamäti mám ale to, že od prvého ročníka som v sebe nosil víziu zmeny. Že chcem dorásť, dospieť, veľa sa naučiť, aby som sa dostal na dobrú vysokú školu, jednoducho povedané, chcel som sa zmeniť k lepšiemu. Znie to možno ako klišé, ale v tej mladíckej naivite a zmätenosti som túžil po záchytných bodoch, na ktorých by sa dalo stavať a prenikal ma ten svätý pocit, že to detské mi už nič nedá, a tak treba rást a učiť sa...

Ako sa ti páčila ponuka aktivít v internáte? Na čo rád spomínaš?

Prvý, čo ma pri tejto otázke napadlo, bol internátny rozhlas. Úplná haluz! Boli sme prváci a spomínam si, ako družáci, s ktorými sme bý-

vali na izbách, niekde za pomocí asistentov zohnali nejaké reproduktory a natiahli ich po chodbách v podkroví, napojili na zosilňovač a asi dva-trikrát do týždňa vysielať: na starých magnetofónových páskach púšťali vtedajšie hitovky nahrané z rádií a do toho niečo hovorili. Fakt to bola haluz, lebo sa to nedalo počúvať, ale zároveň - môj terajší pohľad - to bolo aj dobré a veľmi správne! Ako mladí ľudia sme dostali priestor, aby sme sa realizovali. A o tom bol „intrák“, o tom bolo to saleziánske prostredie - o priestore pre mladého človeka realizovať sa. Podstatné bolo to spoločenstvo, partia, kamarátstvo. A z pohľadu dospelého človeka môžem povedať, že všetko to bolo aj o prítomnosti dospelých medzi nami, čo bolo garanciou určitých hraníc, ktoré potrebuje mladý človek dostať, aby sa zdravo vyvíjal.

Dominik, aké poslanie by podľa teba malo plniť cirkevné gymnázium v súčasnosti?

Rád by som odpovedal prirovnáním. Pri troche predstavivosti by sme mohli ľudský život prirovnáť modernému automobilu, pretože ten je zložitý, komplikované zostavený a treba sa oň stať. Každé auto má motor, bez neho by nebolo autom, len akýmsi modelom, dizajnérskym návrhom. Motor je to, čo uvedie auto do pohybu, dobrý motor je zárukou radosti z jazdy. A pritom nemusí byť ani silný a ani mimoriadne ekologický... Motor v aute je v živote človeka škola. Je mnoho škôl, ako je veľa motorov. Ale cirkevné

školy, najmä gymnáziá, ktoré sa sústredujú na prípravu mladého človeka na univerzitu, prinášajú určitú pridanú hodnotu do ľudského života. Sú motorom, ktorý nielen uvádzá do pohybu, ale zároveň aj naviguje určitým smerom. Ten smer stojí na určitých hodnotách, ktoré tu boli pred nami, sú tu teraz a budú i po nás, zrejme ich len bude vyznávať menej ľudí. A preto si cirkevné gymnázium musí udržať svoje hodnoty a vpísat

ich do sŕdc i myslí svojich študentov. To nie je demagózia, ale formácia. A práve takú štátne školstvo neponúka. Nezáleží na tom, či budú malé alebo veľké triedy, či v nich bude veľa alebo málo žiakov, či budú alebo nebudú peniaze - tá podstata je v posolstve, v prinášaní kresťanských hodnôt do reality života. Aby som dokončil metaforu - poslaním GJB je byť motorom, ktorý bude v aute spoloahlivo fungovať po celý jeho život...

Maturanti 2002

Triedni učitelia: Ján Čverčko, Ing. Ľudovít Suchý

Bublavý Peter	Hudáček Ján
Čičmanský Andrej	Karásek Martin
Duraník Marek	Kellner Ondrej
Gálik Michal	Klenko Gabriel
Gura Michal	Kmec Jozef
Hanko Miroslav	Majerčík Pavol
Hubík Branislav	Mak Dominik

Nosko Martin	Šimkovič Michal
Paračka Rastislav	Trenčanský Peter
Radoský Lukáš	Vereš Martin
Ružička Ivan	Zachar Lukáš
Stašák Lukáš	Zigo František
Steiner Michal	
Šimek Michal	

2003

DOMINIK DUBOVECKÝ: Túžil som po tej atmosfére

Dominik prišiel do Šaštína z Bardejova, teraz býva v Bratislave. Vyštudoval biológiu a mikrobiológiu - bakalársky stupeň - na Univerzite Komenského v Bratislave.

Dominik, prečo sa chlapec z „ďalekého“ východu rozhodne odísť do povinnej internátnej školy na druhý koniec Slovenska?

Už keď som mal 7 rokov, začal som so svojím otcom, ktorý bol saleziánskym spolupracovníkom, chodievať k saleziánom a spoznávať ich. Bolo to niekedy v roku 1990. Neskôr som navštievoval bardejovské saleziánske oratórium už sám. Spoznal som tam veľa skvelých saleziánov, ktorí mi boli druhými rodičmi. Pomocou nich som spo-

znal mnohých mladých ľudí z oratória, začal som chodievať na stretká. Venovali sa nám animátori, zažil som s nimi veľa dobrodružstiev z výletov, „pokladoviek“, táborov a mnohých iných spoločných akcií. Boli sme ako rodina. Toto všetko malo na mňa zásadný vplyv, keď som sa rozhodoval, kam ísť študovať na strednú školu.

Pri rozhodovaní ma viedol otec. Vzhľadom na to, že Šaštín bol od Bardejova veľmi vzdialený, ako 15-ročný chlapec som nemal odvahu ísť tak ďaleko do sveta. Ale otec mi pomohol prekonať strach z diaľky. Nikdy na mňa netlačil a nič mi nevnucoval. Nechával ma slobodne sa rozhodnúť. Po čase som po Šaštínskom gymnáziu doslova začal túžiť. Túžil som po tej spoločnej saleziánskej a rodinej atmosfére. Otec ma zasvätil Sedembolestnej Panne Márii, patrónke Slovenska, a v jej bezprostrednej blízkosti sa mi podarilo úspešne skončiť gymnázium.

Začiatky neboli vôbec jednoduché a ako mladému chlapcovi sa mi aj veľmi cnelo za domovom a za rodičmi. Prekonal som to aj vďaka Panne

Márii a dodnes to neľutujem, pretože som pochopil, že Boh má s každým človekom svoj plán a v mojom prípade Šaštín do tohto Božieho plánu dokonale zapadal.

Kedže si bol naozaj zdaleka, ako často si chodieval domov? Ako si trávil víkendy v Šaštíne?

Pretože Šaštín je od Bardejova veľmi vzdialený, domov som cestoval zriedkavejšie, asi raz za mesiac.

Bolo to niekedy aj po troch týždňoch, ale bolo to aj po dvoch mesiacoch. Naučilo ma to samostatnosť a odpútal som sa od rodičov. Keď som ostával cez víkendy v Šaštíne, pravdepodobne som sa nudil. Naši vychovávatelia – asistenti – sa skoro vždy o program dobre postarali. Chodievali sme na turistiku, bicyklovať sa, hrávali sme spolu futbal či iné športy a tiež v sobotu podvečer, ak sme chceli, mali sme k dispozícii počítačovú miestnosť, kde sme sa zvykli hrávať rôzne hry.

Spomeniem jednu príhodu. Mal nás na starosti asistent Pavol Pillár, ktorý teraz pôsobí ako salezián-kňaz v oratóriu v Rožňave. Vzal nás asi 4 chlapcov jeden víkend do lesa s tým, že sme mali robiť živánsku v pahrebe. Veľmi sme sa tešili, pretože sme to brali skutočne ako nejaké dobrodružstvo. A vskutku to aj dobrodružstvo bolo. Cestou sme sa aj pomodlili (ako pred každou akciou), aj sme požartovali, pozorovali okolie atď. Keď sme si našli správne miesto na rozloženie ohňa, usadili sme sa a všetci sme priložili ruku k dielu. Jeden zbieran drevo na oheň, iný pomáhal pri čistení zemiakov, rezaní mäsa. Keď sme mali všetko pripravené, ohník nám horel, rozprávali sme sa a dôležité bolo, že sme boli spolu. Bolo to naozaj rodinné. Do pahreby sme

Kto by to povedal,
že aj my to zvládнемe
na prvý raz?

vložili zabalenú živánsku ako praví zálesáci. Potom sme sa najedli, zahasili oheň a šli späť na internát. Dobrodružstvo sa ale ešte nekončilo. Začínať sa schylovať k búrke a cestou späť nás chytila pravá nefalšovaná búrka so všetkým, čo k tomu patrí. Priznám sa, že hromy a blesky boli také intenzívne, že som mal väžnu obavu z toho, aby niekoho z nás nezasiahol blesk.

Tvoja trieda dosť intenzívne odolávala snahám saleziánov, vychovávateľov i učiteľov. Čo by si im po tých rokoch povedal? Malo to nejaký význam?

Ak mám byť úprimný, je to naozaj pravda. Konkrétnie aj ja som sa v našom kolektíve častokrát „strácal“ v dave spolužiakov. Veľmi silno ma ovplyvňovali a to mi bránilo v hľadaní tej správnej cesty. Ale v poslednom ročníku som začal vnímať iné postoje svojich spolužiakov. Neboli to už tí chlapci, ktorí permanentne odvrhovali všetku snahu vychovávateľov, ale chceli diskutovať o veciach a problémoch. Svojim spolužiakom by som dnes odkázal asi jedno: „Chlapci! Všetci máme teraz svoje životy, starosti, radosti, niektorí rodiči, ale keď sa tak po rokoch nad gymnáziom v Šaštíne zamyslíme, myslíme si, že každý z nás môže povedať, že to malo zmysel pre našu formáciu a určite nás to posunulo ďalej.“

Maturanti 2003

Triedni učitelia: Dušan Suchanský, Mgr. Tibor Bernáth

Baňas Jakub	Dubovecký Dominik	Mikuláš Róbert	Štepanovský Martin
Bobok Roman	Hornák Marek	Nipča Marek	Vlha Lukáš
Bujna Martin	Koštuřík Tomáš	Pšenko Viliam	Zemančík Viliam
Dolinka Milan	Machovič Ján	Sesták Matúš	

2004

TOMÁŠ FUSKO: V podstate som bol slušný chalan, ale...

Do Šaštína na gymnázium prišiel z Rajca, no momentálne žije v Bratislave. Študuje teológiu na Univerzite Komenského v Bratislave a zložil doživotné sľuby ako kapucín. Je teda slobodný a bezdetný - celibátnik. Ako hovorí: „Podľa našich sľubov by som mal v tomto stave vydržať celý život, dal by Pán!“

Tomáš, kedy v tebe dozrievalo rozhodnutie, že sa staneš kapucínom? Počas štúdia v Šaštíne?

Prvotná myšlienka stať sa kapucínom sa u mňa objavila niekde v čase medzi ukončením základnej školy a nástupom na strednú. Mal som vtedy príležitosť stráviť jeden víkend v kapucínskom kláštore. Bol som veľmi oslovený ich spoločným životom v modlitbe a každodennej práci. Rozhodnutie stať sa kapucínom dozrievalo vo mne predovšetkým počas štúdia v Šaštíne, kde som

sa začal hlbšie zaujímať o túto rehoľu a ich náplň. Čo ma najviac povzbudilo bol práve životopis sv. Františka z Assisi, ktorý som čítal počas pobytu na gymnáziu. K môjmu rozhodnutiu vykročiť na túto cestu mi veľmi pomáhali kňazi-saleziáni i asistenti svojimi skúsenosťami z rehoľného života a svojím príkladom. Až teraz s odstupom času vnímam, že bol pre mňa veľmi prospěšný i denný program, ktorý sme tam mali. Miesto, kde naozaj dozrievalo toto moje rozhodnutie, bola každodenná svätá omša a možnosť pristupovať k sviatostiam, kde som sa mohol stretnúť so živým Bohom.

Naši súčasní študenti a študentky si určite myslia, že ak niekto vstúpi do rehole, bol už počas štúdia „sväty“. Podarilo sa ti urobiť aj nejakú „volovinu“?

Určite to tak nie je, ale myslieť si to môžu. V podstate som bol celkom slušný chalan, ale... Bolo to počas akademického týždňa, keď sme sa popri štúdiu venovali aj prechádzkam na čerstvom vzduchu. Neviem už presne koľko nás tam bolo, ale určite tam bol jeden fajčiar, ktorý si práve vychutnával svoju cigaretku. Boli sme tam dvaja nefajčiaci a tak ho napadlo, že nás presvedčí, aby sme to vyskúšali. Po chvíli videl, že so mnou to nemá zmysel tak ma nechal na pokoji a ten druhý povedal, že ak si dám ja, tak aj on... a to nemal. Povedal som si, že musíme predsa robiť radosť druhým a dali sme si cigaretku. Mysím, že potom, čo naše tváre vystriedali všetky farby, mi to už nikdy nezabudne... Momentálne sme obaja nefajčiaci.

Akí boli vychovávatelia a učitelia na GJB za tvojich čias?

Divný! To bolo moje vnímanie prvých pár dní na GJB, ale všetko sa zmenilo, keď som ich spoznal. Za tie štyri roky som sa stretol s rôznymi povahami a charaktermi. Niektorí boli prístupnejší a dôverovali nám, iní uzavretejší a podobne. Najviac som si cenil tých, ktorí boli k nám úprimní a dokázali nám hovoriť aj o svojich problémoch. Vždy

som vtedy pocítoval velkú blízkosť týchto ľudí a bolo to pre mňa veľkým povzbudením, keď som

že ak i dnes prežívam nejaké ťažkosti, spomeniem si na ich príkladný život a posúva ma to ďalej.

Maturanti 2004

Triedni učitelia: Mgr. Jozef Slivoň, Mgr. Jozef Skala, Mgr. Marek Šefčík

Barabas Peter	Hudaček Jakub	Polák Marek	Turček Radoslav
Dolnák Andrej	Hudáček Tomáš	Polakovič Ladislav	Vanek Pavel
Dorko Martin	Hušek Milan	Rosa Ladislav	Vlha Martin
Drlička Jozef	Chocholáček Ondrej	Skala Juraj	Vrabec Matúš
Fibich Martin	Juhás Peter	Straka Štefan	Zemko Tomáš
Fogaráš Jaroslav	Machovič Juraj	Ščipák Marek	
Fusko Tomáš	Maxin Jozef	Štefančík Daniel	
Guček Peter	Mlynarčík Matúš	Šulka František	

2005

STANISLAV MORÁVEK:

Dostali sme vela

Stanislav pochádza z Rybiek pri Senici, v súčasnosti býva v Nitre. Je ženatý, vyučoval sociálnu prácu a pracuje s nepočujúcimi.

Stanko, ty si rozhadol venovať profesionálne sociálnej oblasti. Má to svoje korene aj v štúdiu na GJB?

Rozhodne, na GJB som sa rozhadol, že by som chcel aj počas svojej práce byť ľuďom nablízku... a chcel som to spojiť s profesionalitou.

Skús opísť svoju TOP spomienku na GJB.

Keď sme ako štvrtáci spievali už na konci púte Panne Márii pesničku Ty nás vítaš v chráme plnom lásky... Na začiatku sme povedali, že touto pesničkou chceme podakovať za celé 4 roky

v Šaštíne. Počas tej pesničky som si uvedomil, že naozaj sme dostali veľa a že sme stretli veľa super ľudí v Šaštíne... Od spolužiakov, cez učiteľov, triedneho a jeho povestný úsmev, riaditeľa, vychovávateľov, salíkov až po kuchárky, ktoré boli rovnako skvelé.

A ešte jeden zážitok: Ako štvrtáci sme sabotovali prvákom pokladovku a vymysleli sme si jednu zástavku – mali sa ísť spýtať Janka Goča, kolko stojí ryba. Po siedmom raze to už pán riaditeľ nevydržal ☺.

Cirkevná škola ponúka svojim študentom aj dostatočok duchovných aktivít. Zaspomínaj si na ne.

Uf... toho bolo veľa, no skvelé boli duchovné cvičenia a tiež pravidelné duchovné obnovy. Aj keď niekedy sa nám riadne nechcelo, nalepilo sa na nás veľa. Pamäťám si aj na akadémie, ktoré sa konali k sviatkom Panny Márie alebo na don Bosca. Hlavným organizátorom bol don Gusto Nádaský. To bolo niečo super. Keď sme boli štvrtáci a mali sme hrať jedno divadielko, nenaučili sme sa dob-

re texty... uf to bola šou... veľa sme improvizovali... Heslom toho divadielka bola hláška: „To bude okej“, ktorú sme povedali, keď sme nevedeli, čo máme povedať...

V Šaštíne sme prezíli naozaj nádherné roky a ja som vďačný všetkým svojim spolužiakom a všetkým ľuďom, ktorých som tam stretol.

Maturanti 2005

Triedny učiteľ: Mgr. Marek Nádaský

Bartovic Juraj	Konečný Marián
Bobek Jozef	Koštial Jaroslav
Čaladik Miloš	Kováčik František
Drgoň Jozef	Lakota Marek
Fábik Jozef	Lörinc Tomáš
Gallik Michal	Makuka Ján
Halčin Dušan	Mokriš Michal
Hodás Mário	Morávek Stanislav
Horňák Peter	Peciar Tomáš
Janega Lukáš	Skala Ondrej
Juriček Patrik	Šimonov Štefan
Jurský Stanislav	Voško Martin
Kellner Marcel	Zahustel Daniel
Knežník Martin	Zeman Andrej
Kocúr Lukáš	Žovic Anton

MATEJ MIŠTURÍK: Vzťahy budujeme aj po odchode zo Šaštína

Na gymnázium prišiel z Bratislavы, po jeho úspešnom ukončení študoval vo Forli v Taliansku na Bolonskej univerzite medzinárodné vzťahy a diplomaciу, špecializoval sa na teóriu medzinárodných vzťahov.

Práve v tomto období začína pôsobiť v Zambii, kde sa bude venovať prieskumu trhu v južnej Afrike pre drevospracujúci priemysel.

Mató, tvoja trieda má streťavky naozaj pravidelne. Ani päť rokov po maturite na seba nemôžete zabudnúť. Čím to je?

Je pravda, že ako spolužiaci zo Šaštína máme do teraz nadstandardné vzťahy, aj keď každý z nás žije v inom kúte Slovenska či v zahraničí. Myslím, že najdôležitejšie je práve puto, ktoré sme si vytvorili počas štúdia na gymnáziu a pobytu na internáte. Rovnako dôležitým faktorom je však aj to, že tieto vzťahy sme nadalej spoločne budovali po tom, čo sme opustili brány GJB. Dôkazom toho je fakt, že sa už niekolkorokov pravidelne stretneme raz do roka na chate. Pre mňa je naj silnejšou demonštráciou našich vzťahov to, že s niektorými ľuďmi – s Michalom Beňom a Petrom Šrámkom – sme boli schopní sami si zorganizovať cesty do ďalekých krajín za hranice Európy.

Bol si jeden z mála študentov, ktorí sa počas gymnázia vrhli na stredoškolskú odbornú činnosť. Čomu si sa venoval? S akým úspechom?

Vo svojej stredoškolskej odbornej činnosti som sa venoval aktuálnym problémom južnej Afriky – AIDS a politická situácia v Juhoafrickej republike po tom, čo v roku 1994 opustila politiku apartheidu. Inšpiráciou bola práve moja prvá návšteva Afriky, keď som bol konfrontovaný s realitou afričkého života, pretože som tam nebol ako turista. Táto skúsenosť ma priviedla k tomu, aby som si prehľbil svoje znalosti o Afrike a SOČ-ka mi ponúkla dobrú príležitosť. Vďaka ankete a osobnému výskumu, ktorý som v Afrike robil, som sa dostal do celoštátneho kola, kde som získal za svoju prácu ocenenie.

Tvojím najväčším koničkom je cestovanie. Ktoré krajinu si navštívil? Aký je tvoj cestovateľský sen?

Cestovanie je však úzko späté s mojou druhou veľkou záľubou, ktorou je história. História motivovala moje cesty do Jordánska, Izraela, no hlavne do juhovýchodnej Ázie, kde som precestoval Vietnam, Kambodžu, Thajsko, Malajziu, Singapur, Indonéziu, Filipíny, Hong Kong a Macao.

V rámci misijného leta som sa ešte počas štúdia v Šaštíne dostať so spolužiakom Mišom Beňom do Kalkaty v Indii, kde sme popri dobrovoľníckej práci v nemocniciach Matky Terezy mali možnosť vidieť časť krajiny. Prvý raz do kontaktu s ďalekými krajinami som sa však dostať počas návštevy Zambie, Malawi a Mozambyku v Afrike. Zo študijných dôvodov som pákrát navštívil USA a Kanadu.

Maturanti 2006

Triedny učiteľ: Ing. Ľudovít Suchý

Bašovský Matúš	Kotris Jozef
Beňo Michal	Kováč Juraj
Cerovský Lukáš	Kuba Pavol
Fusko Martin	Lendel Michal
Giertli Michal	Ližičiar Martin
Hrbatý Dávid	Mataš Matúš
Hurban Tomáš	Mišťurík Matej
Janočák Tomáš	Morávek Dávid

Moje cestovateľské sny sú opäť spojené s mojím záujmom o históriu a politiku, preto by som rád šiel do Iránu, Pakistanu a Afganistanu, chcel by som sa vrátiť aj do Indonézie a pozrel by som si odlahnuté časti krajiny, ako sú Moluky (známe ako Ostrov korenia).

2007

JAKUB ROSA: GJB je našou rodinnou školou

Jakub je „z Kút“. Ukončil štúdium na Ekonomickej univerzite v Bratislave a práve v deň oslav 20. výročia GJB sa žení. Blahoželáme!

Jakub, tradíciu štúdia na GJB vo vašej rodine začal najstarší Laco, pokračoval si ty, potom prišiel Jožko, minulý rok zmaturoval Gorazd. Marianna je tretiačka. Príde aj najmladší Benjamín? Možno povedať, že GJB je vašou rodinnou školou?

Možno naozaj povedať, že GJB je našou (mójou) rodinnou školou. A to hneď trikrát:

1. Zmaturovali tu už štyria Rosovci, piata je v treťom ročníku a najmladší brat, ktorý chodí do siedmej na ZŠ v Kútoch, by taktiež raz chcel štu-

Nemček Michal	Rajský Jozef
Ondrejka Lukáš	Šimko Milan
Pinteš Radoslav	Šrámek Peter
Pleva Ivan	Štefkovič Miloš
Pócsik Matej	Šulek Peter
Polák Jaroslav	Veselý Tibor
Prachár Ján	
Radimák Stanislav	

dovať na GJB. Rozhodli sme sa pre Šaštín, aj keď sme vedeli, do čoho ideme (týkalo sa to dievčat). Bolo to určite vďaka možnosti bývať na internáte – a to bývame len 12 km od Šaštína. Internát totiž vždy ponúkal a doteraz aj ponúka skvelé trávenie voľného času so spolužiakmi, staršími študentmi, vychovávateľmi, saleziánmi a dokonca aj s profesormi, ktorí sa neváhali zapojiť do rôznych voľnočasových aktivít.

2. Nielenže tam mal skoro každý z nás staršieho súrodencu, ale staršími bratmi boli pre nás spolužiaci z vyšších ročníkov a keď sme boli starší, tak sme tam nemali mladšieho brata, ale rovno celé triedy mladších bratov. Boli sme tam ako jedna veľká rodina. Vychovávatelia nám boli ako rodičia – vedeli chváliť, odmeňovať, ale aj zasiahanúť trestajúcou rukou, ak to bolo nutné. Saleziáni (okrem tých mladších) nám boli ako starí otcovia – od nich sme čerpali rady, odovzdávali nám svoje skúsenosti do života, oni si nás vypočuli vždy, keď sme to najviac potrebovali.

Rosovci sú rekordmani na našej škole: Najskôr zmaturoval Laco, potom Jakub, Jozef a Gorazd. Marianna je tretiačka. A rodičia nám velmi pomáhajú.

3. Tretí dôvod, prečo je GJB pre mňa rodinnou školou je ten, že vďaka pravidelnému nedelnému cestovaniu na internát som spoznal svoju budúcu manželku. Ak by som študoval niekde inde, asi by sme sa nikdy nespoznali.

Patril si medzi najlepších žiakov v histórii GJB. Ktoré predmety si mal rád?

Mal som rád všetky predmety. Informatiku kvôli príkazom pána profesora Suchého: „Postav sa! Pozdrav sa! Nič nezapínať! Ničoho sa nechytaj!“ Telesnú výchovu s futbalom, geografiu, dejepis som mal rád až tak, že som z neho maturoval. Matematiku a fyziku vždy vedel osviežiť Marek Šefčík a jeho nečakané písomky. Jazyky som mal rád všetky tri – slovenský aj literatúrou, bez anglického a talianskeho si život ani neviem predstaviť. Náboženstvo bolo zaujímavé a poučné pre všetkých troch, ktorí dávali pozor. ☺ Ak niekoľký vedel ľudí naučiť, ako sa poctivo pripravovať na hodiny a neustále študovať, tak to bol don Goč na hodinách chémie a biológie.

Kvalita vyučovania bola naozaj vynikajúca. Profesori sa snažili vydať zo seba maximum a študenti minimum (hlavne v piatok, keď už bol cítiť odchod domov). Na hodinách to nebolo len o suchoch texte z knihy, ale všetko bolo doplnené o skúsenosti zo života, z praxe. Aj keď niektorí profesori nevedeli pochopiť, že keď nás chytila chuť učiť sa, radšej sme položili hlavy na lavice a počkali, kým to prejde.

Spomínaš si po tých rokoch na svojich spolužiakov?

Na spolužiakov si spomínam doteraz. Na tú pestrú zmes naozaj skvelých ľudí, spolužiakov a kamarátov. Niektorí trávili najradšej voľný čas v posilňovni a vydanú energiu dopĺňali spánkom na štúdiu, ďalší vedeli vynikajúco hrať na gitare a krásne spievať. Niektorí sa zdali byť tak trochu tichí, ale keď sa odhodlali namiesto slov k činom, tak to stalo za to. Boli tam aj rôzne živly, ktoré mali chuť na všetko ostatné, len na učenie nie. Napríklad raz istý študent (nazvime ho Miro) došiel z dejepisu nedostatočnú známku, na nasledujúcej hodine fyziky bol taktiež vyvolaný (už mal dve známky, ktoré mali spolu súčet desať) – bol radšej preventívne posadený bez známky a ďalší deň bol vyvolaný z biológie a dostať niečo medzi štvorkou a šestkou.

Matúš Dolnák († 2007)

Matúš má špeciálne miesto v mojom srdci. Tento výnimocný spolužiak bol vždy nabitý nesmiernou energiou. Nebolo športu, v ktorom by nevyikal. Dali ste mu hudobný nástroj a on na ňom bez problémov zahral. V každom momente niečo robil, vymýšľal, majstroval, na niečom pracoval. Jeden jeho deň mal hodnotu dvoch normálnych. Nebolo huncútstvo, o ktorom by nevedel alebo v ktorom nemal prsty...

Maturanti 2007

Triedny učiteľ: Jaroslav Suchánek

Ažaltovič Dominik	Nitran Mário
Betinský Jakub	Plaštiak Matúš
Dolnák Matúš	Porubský Peter
Drška Martin	Prachár Vojtech
Godál Martin	Rábbara Pavol
Jurkovič Michael	Rosa Jakub
Koričanský Ján	Slovák Michal
Kováč Miroslav	Stašák Marek
Libant Tomáš	Šimon Peter
Ližičiar Alojz	Šiška Matej
Lokaj Ľuboš	Šulka Leonard
Mačica Marek	Vaško Tomáš
Mak Jozef	
Mesjar Ivan	

Počas štúdia som mal šťastie na pani profesorku Hanku Komornú, ktorá prišla plná nadšenia a ponúkla nám aj možnosť venovať sa chémii a biológii kreatívne. Malo to svoje čaro, v labáku bol televízor a pokoj. Môj projekt skúmal vplyv nápojov s príchuťou koly na ľudské tkanivá. Najskôr som to bral ako recešiu a zábavu, ale postupne to celkom dobre vyšlo a s pomocou Božou som sa projekt dostal na INEPO – medzinárodnú olympiádu environmentálnych projektov do Azerbajdzanu – kde som bol ocenený bronzovou medailou.

Na štadióne San Siro - raz si tam určite zahráme!

2008

PAVOL BARBORÍK: Som vďačný

Paľo pochádza z Topoľčian, je študentom Lekárskej fakulty Masarykovej univerzity v Brne.

Palo, ty si patril do triedy s historicky najmenším počtom maturantov. Ako ste si vychádzali v takom úzkom kruhu?

V triede nás na začiatku bolo 21(20?). Postupne ako opadávala omietka v átriu, zmenšoval sa aj náš počet. Ku koncu nás, myslím, bolo 15. Fungovanie v takej malej triede malo svoje čaro, hoci sa niekedy nedalo vyhnúť osobným interakciám. Z prvých rokov si najviac spomínam na zimu a nášho vychovávateľa, saleziána Peťa Kanského, ktorý mal nezničiteľný elán. Nebolo dňa, že by nás nezlanáril na nejaký šport. Hrať futbal na ihrisku za intrákom (známom ako tankodrom), malo svoje čaro. A aspoň boli členky stále v strehu...

Do Šaštína sa vraciaš pravidelne. Čo zo Šaštína ti najviac chýba? Prečo sem chodíš?

Ked' idem okolo Šaštína, vždy sa rád zastavím. Nie je to len nejaký masochizmus alebo potreba pripomenúť si hlad, ktorý panoval vo štvrtok večer, keď sa minuli zásoby z domu. Vždy tam bolo niečo, čo toto nevlídne prostredie spravilo príjemným. Do Šaštína sa vraciam rád, pretože mi to pripomína časy, keď som sa skutočne nemusel o nič starať a všetko som mal ako na podnose. Ešte aj duchovná starostlivosť bola doslova 24 hodín.

Som vďačný za to, že so mohol zažiť:

- kaplnku blízko svojej izby,
- spoločenstvo ľudí, ktorí mali rovnaké hodnoty ako ja,
- učiteľov, ktorí nám nielen sprostredkúvali vedomosti, ale sa nás snažili aj morálne formovať,
- asistentov, na ktorých bolo vidieť, že práca s nami ich baví, majú nás radi takých, akí sme a boli tam vždy pre nás. (Nie všetci z nich však mali tento dar.)

Počas štúdia si dosiahol dosť veľký úspech v biologickej olympiáde. O čo išlo? Čomu si sa venoval?

Maturanti 2008

Triedny učiteľ: Mgr. Marek Šefčík

Bako Peter	Dolnák Lukáš	Kováč Peter	Šintál Michal
Barborík Pavol	Gloss Hugo	Nemček Ľudovít	Škrabák Jozef
Bašovský Filip	Jablonický Jozef	Novák Patrik	
Deák Ján	Kardoš Miroslav	Pastorek Filip	

2009

DOMINIK KOTVAN: Toto miesto mi zmenilo srdce

Býva v Trnovci, nedalekej obci na Záhorí. Ako tvrdí, pokúša sa študovať na vysokej škole v Bratislave. A iba Boh vie, čo mu prinesie zajtrajšok.

Dominik, vaším triednym profesorom bol nás bývalý žiak Blažej Piskoja a vychovávateľom tri roky Robo Flamík, tiež bývalý žiak. Ako to zvládli?

Myslím si, že sa im darilo celkom obstojne. Nasadili sme im dosť vysokú latku, takže mali s nami

dosť práce, ale viem, že to, čo z nás spravili, stálo za tú námahu a trápenie. Hlavne Robo pri nás strávil dosť zaujímavé 3 roky svojho života, ktoré sa hojne podpísali na jeho rozširujúcej sa tonzúre.

Viacerí z vašej triedy sa venovali divadlu. Aj ty si sa k tomu dostal. Aké predstavenia ste hrávali?

Hmm, divadlo... to je jedna z mála vecí, o ktorých si myslím, že som ich dotiahol do vyššieho levelu. Bol som zapojený skoro do každého divadla a hned prvá vec, ktorú treba podotknúť je, že veľká vďaka patrí Pánovi režisérovi (alias Bobimu – áno, to je ten kňaz, Róbert Flamík) za to, že vždy vybral správnu hru a nbral úzasný kolektív, ktorý sa zdokonaľoval a táhal spolu za jeden povraz...

Keď som bol druhák, prišiel Robo Flamík do Šaštína a rozbehol divadlo na takej úrovni, že sme si dovolili chodiť s našimi divadlami aj po súťažiach. Viem, že v tom roku nacičili hru Okuliare, ktorá vedela svojim veľavravným morálnym posolstvom upútať veľa ľudí. O rok na to sme rozbehli hru o sv. Maximiliánovi, ktorého príbeh si získal mnohé srdcia. Keď som bol maturant, spravili sme dve divadlá. Prvé bolo Vianočná koleda od Charlesa Dickensa a druhé bolo O márnotratnom synovi, tiež veľmi kvalitné a dynamicke predstavenia. Chodili sme po záhoráckych dedinkách a mestečkách, hrali sme pre školy, ale aj pre seniorov a širokú verejnosť. Tiež sme zopárkrát vystupovali aj na púti mužov v Šaštíne. Došťali sme sa aj do Zlatých Moravieč a do Trnavy na divadelnú súťaž.

Najsilnejší moment, na ktorý si ja spomínam, je ten, keď sme hrali divadlo o Maximiliánovi Kolbem. V hľadisku sedela aj jedna pani, ktorá sama zakúsiла prostredie Osvienčimu tak ako on, a neskôr sa vyjadriala, že to bolo natolko realistické, akoby sa tam znova ocitla. Ja som tam hral iba vedľajšiu úlohu, ale možnosť zúčastniť sa na tom z druhej strany pódia, zažiť a vidieť, koľko je s tým problémov, radostí, vybavovania, smiechu či formalít, to mi otvorilo oči...

Čo si si z GJB okrem maturitného vysvedčenia odniesol?

z divadla
o sv. Maximiliánovi
Kolbem

Ťažká otázka... každopádne úžasné duchovné bohatstvo, ktoré som nabral pri našej Mame a pod jej ochraňujúcim a materským pohladnením. Keď som poslednýkrát opúšťal brány gymnázia, tak som si uvedomil, že mám za sebou nádherné štyri roky svojho života. A boli to najlepšie roky môjho doterajšieho života. Nedá mi nespomenúť kolektív, ktorý je podľa slov samotných učiteľov jeden z najsilnejších, ktorý bol na škole a stále aj je v exallievskych kruhoch. Takže si v srdci nesiem 32 ľudí, bez ktorých by som nebol tým, čím som dnes. Šaštín má svoje vlastné kúzlo a ten, kto je dostatočne vnímavý, si odtiaľ odnesie viac než len spomienky, ktoré časom vyblednú. Toto miesto totiž dokáže zmeniť srdce, tak ako sa to stalo aj mne.

Maturanti 2009

Triedny učiteľ: Mgr. Blažej Pišoja

Begany Juraj	Karásek Maroš	Molej Daniel	Slocík Alojz
Bošnák Štefan	Kekiš Róbert	Mudroch Michal	Snovák Jakub
Buček Michal	Klč Ján	Navrátil Martin	Šeliga Juraj
Černý Filip	Kohút Gorazd	Petráš Martin	Turček Radoslav
Gábor Ivan	Kotvan Dominik	Podkopčan Ján	Zelenák Slavomír
Hampel Ivan	Lazúr Cyril	Pöštenyi Radoslav	
Hoos František	Makovník Jakub	Repka Matúš	
Chorvatovič Juraj	Močkor Ondrej	Rosa Jozef	

2010

Škola, na ktorej som v Taliansku študoval, sa volá ISISS Teodosio Rossi Priverno a je možné ju prirovnáť k našim gymnáziám. Priverno je malé mestečko, má okolo 14 000 obyvateľov a leží približne 100 km na juh od Ríma. Ľudia v meste, profesori a spolužiaci v škole boli veľmi priateľskí, zhovorčív, zvedaví a nemali problém kričať aj pri bežnom rozhovore - jednoducho typickí Taliani ☺.

Jakub je z Oravy, z Liesku. Po úspešnom zvládnutí maturity v roku 2010 začal študovať na Stavebnej fakulte STU odbor pozemné stavby a architektúra.

Jakub, vaša trieda - ako historicky prvá - mala triednu učiteľku. Myslíš, že paní profesorka Komorná dokázala zvládnuť viac ako 20 chalánov?

Boli a sme hrdí, že práve naša trieda bola nositeľom tohto prvenstva. Na GJB sme začínali spolu, my prvý ročník, paní profesorka prvý rok na gymnáziu. Boli sme samí chalani a ona jediná zastupovala jemnejšie pohlavie, takže sme si ju rýchlo oblúbili. Úspešne sme zvládli pripraviť imatrikulácie prvákov, stužkovú a nakoniec sme tento boj ukončili skúškou dospelosti - maturitou. Aj keď to s nami - samými chalani - nemala často ľahké, snažila sa, koľko sa len dalo a spoločne sme preplávali všetkými ročníkmi.

Počas tretieho ročníka si sa rozhodol študovať v Taliansku. Aká škola to bola? Skús porovnať GJB a taliansku školu.

Aj tito študenti boli žiakmi GJB?

tajomstvá v nás, ale aj hranice našich schopností pri športových i nešportových akciach všetkého druhu, mi neponúkne ani nádherné Talianisko.

Boli ste poslednou triedou, v ktorej všetci žiaci bývali v internáte. Čo ste najradšej robievali?

Boli sme poslednou triedou, keď sme boli všetci na intráku, ale aj poslednou triedou bez opačného pohľavia. Tieto dve skutočnosti prispeli k tomu, aby každá, aj tá najnepravdepodobnej-

šia, najneuskutočiteľnejšia a najhlúpejšia myšlienka sa mohla uskutočniť. Zdravý rozum nemal priestor ☺. Zväčša sme sa však zabávali a krátili si čas bežnými činnosťami, ktoré GJB ponúkalo v podobe rôznych športov (futbal, floorball, volejbal, šach...) či výletov do okolia. No keď sa pozorné oko profesora alebo vychovávateľa nedívalo, pri-

šli na rad preteky vysávačov na chodbe, vyjedanie posledných zásob po večierke (pohyblivé piesky, záhadne zastavenú vodu a lámanie briez asi radšej spomínať nebudem) ☺, či presun školského materiálu na ihrisko (1. apríl)... Internát, chalani a voľný čas vytvorili možnosť vzniku veľkého množstva zážitkov a spomienok i veľmi dobrých skutočných priateľstiev, ktoré žijú aj po ukončení GJB za hranicami murov kláštora... ☺

Maturanti 2010

Triedna učiteľka: Mgr. Hana Komorná

Augustín Ondrej	Fačkovec Martin
Baránek Tomáš	Farkaš Andrej
Bendel Antony	Gono Michal
Timotej	Charvát Martin
Bublavý Martin	Janočák Dušan
Domin Adam	Junga Radoslav

Katrenčík Ivan	Snovák Ján
Lakatoš Marcel	Stašek Dominik
Mag Róbert	Šíškovič Jakub
Peciar Michal	Vlachovič Peter
Peržel Ondrej	
Sekáč Marek	

2011

TERÉZIA KOMORNÁ: Bola som prvá!

Terézia býva v Gbeloch, v máji 2011 úspešne zmaturovala a celý život má pred sebou.

Terezka, na GJB si bola len rok a pol, napriek tomu si sa zapísala do histórie ako prvá žena, ktorá má na maturitnom vysvedčení pečiatku GJB. Aké to bolo, byť v triede s 22 chalani?

Bolo to až prekvapivo SUPER! GJB vďačím za neuvieriteľne krásne mesiace svojho života. Každý spolužiak priniesol svoju originálnou osobnosťou niečo obohacujúce do môjho života. Bolo zaujímavé pozorovať správanie, zmýšľanie a konanie mužov v rôznych denno-denných situáciách. Svojím zmyslom pre humor a ľahkým pozitívnym prístupom i k vážnym veciam mi rozjasnili každý deň.

Ešte v čerstvej pamäti máš maturitu. Aké to bolo? Čo by si odporúčala tým, ktorí ju ešte len majú pred sebou?

Naozaj, tú trému mám ešte v čerstvej pamäti ☺. Táto moja verná „kamarátka“ ma musela držať za ruku aj pri maturite, ináč by to ani nemohlo byť. Keď si odmyslím tento detail,

tak vidím super kolektív ľudí ľahajúcich za jeden povraz, ktorých maturita ešte viac zomkla. A čo by som odporúčala tým, ktorých maturita ešte len čaká? Samozrejme učiť sa, učiť sa, učiť sa a hlavne nestresovať ☺.

Myslíš, že budúcnosť GJB patrí dievčatám?

Budúcnosť GJB patrí určite aj dievčatám, aj chlapcom. Čažko teraz povedať, v akom pomere to bude o 10 rokov, ale každopádne tento rok sú vo vedení prváčky ☺.

Maturanti 2011

Triedny učiteľ: Ing. Ľudovít Suchý

Bača Miloš	Eckhardt Tomáš	Kováč Ján	Seňan Adrián
Baksa Daniel	Gutek Pavol	Oravec Dominik	Sukop Peter
Belušík Jozef	Hudec Dominik	Polakovič Juraj	Szabó Ľubomír
Čambala Tomáš	Hušták Matúš	Přidal Alojz	Tuma Timotej
Ďatkó Ján	Kolek Patrik	Rosa Gorazd	Vajčí Michal
Dérer Peter	Komorná Terézia	Sedlák Matúš	

NAŠE SÚČASNÉ TRIEDY

ŠTVRTÁCI

Triedny učiteľ: Mgr. Jaroslav Suchánek

Bakyta Marián

Bašovský Ondrej

Buránsky Marcel

Burda Andrej

Čeleďa Matúš

Hladík Lukáš

Kolek Šimon

Lančarič Tomáš

Malota Jakub

Ondriaš Dominik

Petráš Ján

Petráš Michal

Piala Tomáš

Polák Matej

Polák Radoslav

Polák Vladimír

Polakovičová Michaela

Saksun Jozef

Sova Dominik

Staňo Adrián

Sulík Martin

Šeliga František

Šimo Jozef

Švaral Peter

Uhrin Štefan

Ulrichová Mária

Vagovský Andrej

Valachovič Andrej

Zváč Michal

Zvalo Michal

VIETE, ŽE...

- ako každá trieda aj tá naša je zložená z obyčajných ľudí?
- celkovo nás opustili 3 žiaci, no prišlo ďalších 5 a spolu sa nás do štvrtého ročníka nazbieralo 30?
- najstarším členom sa stala Miška Polakovičová a titul náš najmladší miláčik získal Matúš Čeleďa?
- po tom, čo sme sa spojili, začal tažký boj s matematikou? Ujmy v našich študentských preukazoch boli nesmierne. Pätky nás bili a bolo ich ako striel z guľometu.
- najväčší úraz bol na bojisku v telocvični, keď Andrej Vagovský požul brvno na futbalovej bránke a odbil si kúsok zuba? Následne na to dostał šifrovaciu prezývku „Zúbková víla“.
- z bojov sme sa často zotavovali mimo školy, preto naša trieda viedla dlho v počte vymeškaných hodín?
- najbližšie na bojisko mal Michal Petráš, čo by mínometný granát doletel – iba 200 metrov?
- naše posily z Oravy Ferko Šeliga a Jozef Šimo musia zdolať za 6 hodín 260 kilometrov, aby prišli do Šaštína?

TRETIACI

Triedny učiteľ: Mgr. Marek Šefčík

TRIEDNE REKORDY

- Ako prváci sme hneď počas prvého mesiaca v zápale učenia rozobili tri stoly a jednu sklenú nástenu.
- Náš spolužiak Peter Švaral zdolal vzdialenosť 180 km z domu do školy, ktorá trvá normálne 4 hodiny, za rekordných 15 hodín.
- Sme hrdí na najväčšiu účasť účinkujúcich na Celfeste počas pobytu na škole.
- Polovica triedy dostala hromadne pokarhanie od riaditeľa školy. (Čo som mal robiť, keď ste hromadne zdrhli zo školy? – mn)

HLÁŠKY

- Keď Majo Bakyta netrafil ani šiestu penaltu, triedny zahľásil: „Majooó, namoč si tie nohy do teplej vody!“
- Andrej Vagovský nevedel nájsť svoju stoličku, preto sa pýtal: „Peťo, nevidel si moju stolicu?“ Peter odpovedal: „Nie, ďakujem.“
- Na hodine náboženstva: „Majo, povedz nám svoj názor!“ „Môj názor je, že nemám názor.“
- „Najbližšie pri človeku je tzv. partnerská alebo milenecká zóna.“ Adrián Staňo: „Chachacha...“ „Ty sa smeješ?! Adrián, ako devätnásťročný si myslíš, že sa ľudia rozmnožujú delením?“

Babic Štefan
Bellovičová Lucia
Bodorík Ján
Borčík Filip
Ciprich Šimon
Černý Miroslav
Čišo Martin

Filípek Ján
Herda Jakub
Horník Matej
Hraboš Eliáš
Chrvala Dávid
Jankovič Tibor
Kotvan Filip

Krchňavý Peter
Lisinovič Anton
Pochylý Matúš
Poláček Róbert
Predáč Matej
Púček Rastislav
Rosová Marianna

ZAŽILI SME MNOŽSTVO AKCIÍ

- Exkurzia rádia Express - boli sme prví, ktorí videli nové priestory štúdia, vyskúšali si živé vysielaanie.
- Chata Húšky - „Príležitosť získať kamarátov a zážitky na celý život...“ - Marek Šefčík. Aj preto sme jeden pekný víkend chatovali. Ale nie za monitormi počítačov. Tak skutočne, na saleziánskej chate na Húškach.
- Ducháče - v apríli absolvovali chlapci z našej triedy duchovné cvičenia.
- Víkendovka - Na konci druhého ročníka sme si spravili triedny výlet na zrúcaninu hradu Korlátka pri Cerovej.
- Mimoriadne dni: 1. apríl - Naša trieda (tak ako aj učiteľia) má veľmi rada zábavu, smiech. Aj preto sme si urobili aprílový žartík a vystáhovali sme celú našu triedu von na ihrisko. Takže keď učiteľ vošiel do triedy, nevidel nikoho (nič). No hneď sa

dozvedel, kde sme „schovaní“, keď počul hudbu, spev a smiech. Stačilo pozrieť von z okna, kde bola banda mladých študentov, ktorý sa celý deň „učili“ vonku ☺. Ďalšími boli napríklad deň, kedy sme všetci prišli na vyučovanie v oblekoch atď...

NAŠE VEĽKÉ ÚSPECHEY

- ako prváci sme prvý raz vyhrali školský turnaj vo florbale, bol to náš prvý triedny úspech
- Na druhý rok sme dokázali, že to nebola náhoda, keď sme ho vyhrali aj druhýkrát
- K tomu sa pridalo aj víťazstvo v hokejbalovej lige, kde sme pôvodne mali skončiť niekde medzi poslednými
- najväčšia výhra bola, keď sme sa prihlásili na túto skvelú školu, kde má každý z nás možnosť naplniť rozvíjať naše talenty, plniť svoje túžby a dobre sa pripraviť nielen na vysokú školu, ale na celý život

DRUHÁCI

Triedny učiteľ: Mgr. Blažej Pišoja

Bašovský Šimon
Beňová Dominika
Cibula Jozef
Dérer Pavol
Ďurošová Lenka
Grajza Filip

Hakala Gustáv
Hornáčková Veronika
Hraboš Albín
Hudec Frederik
Jánoš Stanislav
Junga Roderik

Kardian Juraj
Klimešová Gabriela
Krídol Oliver
Kurina Peter
Ovečka Andrej
Rajec Matúš

Ryška Richard
Sušienková Adela
Tumová Terézia
Valúšek Dárius
Zváč Jozef
Žáková Veronika

Ahoj, volám sa Veronika a som zo Skalice. Veľa ľudí sa ma stále pýta: „Prečo práve táto škola?“ Lenže ja mám blond vlasy a v tom bol hlavný problém, často som nechápala. Práve preto som si musela nájsť školu s porozumením.

Vtedy som sa dozvedela, že na GJB by mi bol triedny blondák. A bolo rozhodnuté! Ako som správne očakávala, je teda poriadne strelený. Rozpráva vtipy po taliansky v nádeji, že chápeme, opakuje pravidelný rituál „búchanie pera o čelo“ a prezýva svoje auto Barborka. Naštastie, tu nie sме „ini“ iba my, blondávē hlavy, ale bez výnimky celá trieda. A tak si spolu krásne žijeme a hráme karty.

Vaša Bloncka ☺

Zdravíčko, hovoria mi Frodo.

Túto školu, teda tento „gypmel“ som si vybral z mne neznámych dôvodov. Možno zohrala veľkú úlohu vzdialenosť tejto školy od mojej dediny, ktorá nie je až tak veľká. Potom boli dôležitým faktorom moji rodičia, ktorí chceli, aby som išiel na gymnázium. Navyše, na tejto škole sú celkom dobré cudzie jazyky a ja mám cudzie reči dosť v láske.

Čo sa vyučovania týka, nemám čo namietať. Na niektorých hodinách sa dobre vyspíme, zatiaľ čo na iných sa pekne spotíme. Na niektorých hodinách sa neopláti spať, o čom sa niektorí z nás prevedčili na vlastnej koži. Ale aspoň sme sa dobre narehotali. To je u nás dosť časté a to nielen cez prestávky, ale hlavne aj cez vyučovanie.

Často by sa naše hodiny dali nazvať „záábavnou

výchovou“, a to vdaka niekoľkým vyvoleným z našej krásnej triedy. Tito vyvolení majú neskutočný dar rozrehotať, rozveseliť, alebo obmäcktiť aj tie najtvrdšie a najstudenšie srdcia. Typickým príkladom je určite slniečko našej triedy Adelka Sušienková. Nie je jediná hodina anglického jazyka, na ktorej by nezažiarila svojimi „hlodmi“ typu: „Takže muži sú vlastne hroši.“ To bol jej preklad textu o hrochoch a ich živote. Inokedy zase trepla: „Najrýchlejší tvor planéty je čítač.“ Myslela tým samozrejme anglické slovo cheetach, ktoré známená gepard. Ale Adel nie je sama, kto má tento dar.

Okrem srandy musíme spomenúť aj naše talenty, ktoré sme začali ukazovať už v I. triede. Veľa našich dievčat sa hned zapojilo do spevu v zboru, niektorí sa rozhodli obohatiť zbor o svoje hudobné nástroje a iní sa prejavili ako celkom schopní herci.

Frodo

PRVÁCI

Triedna učiteľka: Mgr. Hana Komorná

Buchtová Romana

Danihelová Romana

Fábik Miroslav

Golianová Patrícia

Hasáková Mária Alena

Hesková Markéta

Hrubšová Silvia

Chrvala Jakub

Javorčík Ivan

Kollár Denis

Kollárová Lucia

Krchňavý Martin

Krídlová Adela

Kuchtová Klára Mária

Lisinovičová Monika

Marčíšová Cecília

Matulová Gabriela

Morávek Matúš

Obuch Samuel

Ovečková Alžbeta

Plaštiak Adam

Rehuš Jakub Maximilián

Sedláková Paula

Sekáč Beňadik

Sova Ľuboš

Uhrin Martin

Žák Pavol

Žáková Eliška

PREČO SI PRIŠIEL/PRIŠLA NA TOTO GYMNAZIUM?

Lebo sa raz chcem stať možno pápežom.
(Beňadik S.)

Lebo som nemal inú možnosť. (Ivan J.)

Pretože to mám dve minúty od domu a nemusím cestovať. (Romana D.)

Lebo som musel odísť zo základnej školy.
(Pavol Ž.)

Ako náhle som videl riaditeľa, vedel som,
že to bude vzťah na celý život.
(Martin K.)

Aby sa mi od kľačania vyformovali kolena.
(Alžbeta O.)

Lebo mi sem chodí brat a nemôžem ho
predsa nechať samého. (Adela K.)

AKÉ BOLI PRVÉ DNI NA GYMNAZIU?

Fajn, zistila som, na čo je ruženec. (Alžbeta O.)

Prvý deň ma cestou do školy skoro zrazilo auto,
na gymnáziu som sa asi pätkrát stratila a nevedela som nájsť východ, ale príjemne ma prekvapili ľudia. (Patrícia G.)

Páčilo sa mi, ako náš spolužiak Adam zablúdil
a na hodinu biológie prišiel neskoro. Pýtal sa
štvrťákov na cestu a tí ho, samozrejme, navigovali zle. (Paula S.)

ČO ALEBO KTO ČA NAJVIAC OSLOVIL?

Pán profesor Bríš a jeho dôveryhodné stvárnenie moriaka. (Jakub R.)

Najviac ma oslovil odchod domov. (Ivan J.)

Určite ma najviac oslovil pán profesor Pišoja
a pán profesor Šefčík, tie ich hlásky! To sú borci!
(Alena H.)

A aj triedna učiteľka je v poho... (Gabriela M.)

Pišoja, dokedy som ho nepoznala, myslela som si, že GJB je normálna škola. (Monika L.)

ČO SI MYSLÍŠ O ŠTUDENTOCH Z VYŠŠÍCH ROČNÍKOV?

Niektoří sú machríci (tak 90 %) a ostatní sú v pohode. (Miroslav F.)

Radi si robia strandu z prvákov. Našla som si odkaz na lavici: „Drahá Alenka, byl sem tu. Fantomas.“ (Alena H.)

Odkedy chodím na gymnázium, pozdraví ma na ulici každý chalan. Čím to je? (Monika L.)

ŠKOLSKÝ INTERNÁT

PaedDr. Marek
Michalenko
Vedúci vychovávateľ

Mgr. Robert Benko

Bc. Peter Chodelka

Ján Ivančák

Školský internát je určený najmä pre žiakov, ktorí pre väčšiu vzdialenosť svojho bydliska nemôžu denne dochádzať do gymnázia. Máme však aj takých, ktorí si internát zvolili napriek tomu, že nebývajú veľmi ďaleko.

Snažíme sa vytvárať podmienky, ktoré ubytovaným chlapcom pomôžu nahradíť domov počas piatich dní vyučovania. Snažíme sa ich vychovávať sprevádzaním v období dospeievania, aby sa vyformovali na dobrých kresťanov a statočných

občanov, čo bolo už cieľom sv. Jána Bosca, v duchu ktorého vedieme aj náš internát.

Don Bosco chcel, aby každé jeho výchovné dielo bolo domom, ktorý prijíma, ihriskom, kde sa môžu mladí hrať, školou, ktorá ich pripravuje pre život a kostolom, v ktorom nachádzajú skutočnú radosť a šťastie, ktoré sa nepominie. Preto aj my v školskom internáte vytvárame podmienky na bývanie, stretnanie sa, vytváranie a prežívanie priateľských vzťahov; ponúkame množstvo záuj-

mových krúžkov a aktivít na rozvoj darov a talentov v oblasti športu, umenia a techniky; dbáme na ich intelektuálnu prípravu denným dvojhodinovým štúdiom; v duchu katolíckej tradície vedieme žiakov k prehíbeniu osobného vzťahu k Bohu pravidelnou modlitbou, ponukou slávenia sviatostí spásy, duchovných obnov a cvičení. Veríme, že týmto mladým ľuďom dokážeme pomôcť nachádzať svoju identitu, zorientovať sa v súčasnom svete a rozhodnúť sa pre hodnoty a kultúru plnohodnotného života, čím prispejú k rozvoju svojho okolia.

Na intrák sa nedá zabudnúť!

O internáte by sa toho dalo veľa napísť. Od sústredenia pred prvým ročníkom, kde sme na seba s podozrením pozerali (Takéto individuum má so mnou chodiť do školy?), cez imatrikuláciu (či už sme boli obeťami alebo veľkými šéfmi), rôzne akcie, duchovné obnovy, duchovné cvičenia, klasický denný program až po záverečné upratovanie po maturite.

Tie šaštínske zvony nás budili, ranné štúdium slúžilo na dospávanie, až raňajky boli prvým rozumným bodom denného programu.

Jedlo bolo svetové – hamburgery ako z USA, „vepřo, knedlo, zelenina“ ako z Česka a opekané zemiaky s tvarohom a smotanou ako typické slovenské sedliacke jedlo.

Rajóny sa robili poriadne alebo vôbec. Voľno po škole a večer sa nám snažili vyplniť vychovávateľia rôznymi krúžkami. Ako alternatíva k tomu sa ponúkal výdatný poobedný a večerný spánok alebo vychádzka po meste. Tí horlivejší sa tvátili, že študujú aj vo svojom voľnom čase.

Pondelok večer bol vyhradený zboru Cantica Nova Secunda (Pán dirigent Schultz: „Sme zbor, nie súbor, spievame skladby a nie piesne!“). Ak sa niektorým nechcelo spievať, bola tu pre nich posilňovňa, telocvičňa, počítace, hudobka (alternatívne formy spevu). Alebo mohli ísť modelovať, strieľať (zo seba, z druhých, zo vzduchovky, góly), študovať Bibliu, točiť filmy a mnoho iného.

Všetko aj tak končilo v Bazilike, v dome Matky, ako ju s láskou nazýval don Zauška, na večerných modlitbách. Tam sme si riadne pospytovali svedomie, pomodlili sa a po večierke na internáte sa tvátili, že sa ide spať.

Jakub Rosa

NEPEDAGOGICKÍ ZAMESTNANCI

Silvia Suchá
sekretárka riaditeľa,
ekonómka

Jana Tokárová
upratovačka

Imrich Bernáth
údržbár

DOBRÝ KRESTAN A STATOČNÝ OBČAN

Dobrý krestan a statočný občan – tak sa volá násš školský vzdelenávací program. Vychádzame z myšlienky nášho patróna, ktorý si dal práve tento cieľ pri výchove mládeže.

Reformou školstva z roku 2008 dostala každá škola určitú dávku slobody pri určovaní týždennej hodinovej dotácie pre jednotlivé predmety. Vďaka tomu sme dostali príležitosť odlišiť sa od ostatných škôl tak, aby našu školu opúšťali nielen občania, ktorí budú dobre pripravení úspešne sa zaraďiť do spoločnosti v ktorejkoľvek oblasti, ale aj ľudia, ktorí budú poznáť a vážiť si hodnoty, ktoré nám priniesli svätí Cyril a Metod.

V čom je teda konkrétnie násš program iný od ostatných?

- posilnenie výchovnej funkcie školy v duchu preventívneho systému don Bosca
- formovanie uceleného pohľadu na svet v duchu kresťanských hodnôt
- rozšírená výučba druhého cudzieho jazyka, keďže mnoho našich študentov úspešne študovalo na zahraničných univerzitách (napríklad univerzite v Bologni)
- možnosť individuálnej profilácie žiaka (vo štvrtom ročníku si až 1/3 predmetov volia študenti sami)

- voliteľné predmety, ktoré si žiaci vyberajú nie len pre prípravu na maturitnú skúšku
- prístup k mnohým voľnočasovým aktivítam pre všetkých žiakov

Pri určovaní týchto cielov sme vychádzali nielen z materiálneho vybavenia a personálneho obsadenia, ale aj z veľkosti školy. Naša škola je dosť malá, a preto sme sa snažili túto relatívnu nevýhodu pretvoriť na pozitívum, aby to nebola len vzdelenávacia inštitúcia.

CHCEME, ABY ŽIAKOV UČENIE BAVILO

Tradičné vyučovanie či moderné vyučovanie pozná učiteľ i žiak. Ako obohatiť to tradičné? ...názorným a zažitým...

V rámci prírovodovedných predmetov sú to rôzne názorné pomôcky, plagáty, prístroje, modely, chemické a fyzikálne experimenty, ale i exkurzie do prírovodovedných múzeí, atómovej elektrárne v Jaslovských Bohuniciach, podnikov s chemickou výrobou a určite vychádzky do prírody.

Rozmanitosť prírody, ktorú nemožno zažiť pria-mo, môžu študenti obdivovať a poznávať vo Viedni v Naturhistorisches Museum alebo v Slovenskom národnom múzeu v Bratislave.

Múzeum priamo v prírode, sedieť v obrovskom hniezde bociana a poznávať zvláštnosti lužných lesov – to zažili študenti v rakúskom mestečku Marchegg. Najväčšiu európsku kolóniu bociana bieleho možno nájsť v rezervácii WWF Marchauen pri zámku, kde hniezdia tieto vtáky na starých odumretých duboch.

Vychádzky do prírody s fotoaparátom a ďalekohľadom rozširujú obzor našim študentom. Čí to výstup na najvyšší vrch Záruby a prehliadka jaskyne Driny v Malých Karpatoch alebo prechádzka v Národnej prírodnej rezervácii Devínska Kobyla a Sandberg. Príjemným zážitkom v poslednej divočine na Záhorí je poznávanie flóry a fauny prírodných rezervácií Vanišovce a Zelienka, ktoré patria medzi územia európskeho významu.

S pádlom v ruke v tureckom sede v kanoe so štipkou adrenalínu. I takto je možné spoznávať krásy mŕtveho ramena Dunaja.

Projektové vyučovanie patrí k moderným formám vyučovania. Ani my nie sme pozadu. Projekty sú súčasťou biológie i chémie. Študenti skúmajú, bádajú, pozorujú, hľadajú informácie, riešia úlohy a svoje výsledky nakoniec prezentujú (projekty o rope, uhľovodíkoch, o rýchlosťi chemických reakcií, ornitológické pozorovanie vtákov v okolí či dokumentovanie mokradí v okolí mesta).

A niekedy ani netreba nikam ísť, stačí vyliezeť do veže Baziliky. V správnom okamihu môžete vidieť mládatá sokola myšiara, tak ako sa to podarilo i nám.

Hana Komorná

REBRÍK

Ak máte záujem o to najsladšie ovocie vyhrievajúce sa na slniečku na samých vrcholcoch stromu, potrebujete rebrík. Jeden dostatočne dlhý drevený drúk, potom ešte jeden a stupne, ktoré jednako spevňujú celý rebrík a jednako poskytujú oporu nohám i rukám. Odoberte jednu z týchto troch súčasťí a zo štavnatého zahryznutia nebude nič. GJB poskytuje svojim žiakom rok čo rok takýto rebrík. Jedným pilierom je vzdelanie, druhým výchovné pôsobenie pedagógov i vychovávateľov. No to by ešte samo o sebe nestačilo.

Že som schytal pätku z písomky z matiky, naučil sa, koľko rokov trvala 30-ročná vojna, alebo som vedel rozčleniť živočíchov do tried, to všetko zapadol prachom. Ale to, že som mal super spolužiakov, s ktorími sme zažili jedinečnú stužkovú, že som zaujal na Cecilfeste, že si zo mňa robili „prču“ na imatrikulačkách, že sme absolvovali besedu s výnimočným hostom, že som sa pre to či ono dokonca tešil do školy, tak to si budem pamätať navždy.

Vzdelanie a výchova sú poprepájané mimoškolskými akciami, ktoré rebrík spevňujú, vytrhávajú človeka zo všednosti, stmelujú kolektív a posúvajú nahor k sladkému ovociu. Osobnosť sa vyformuje nielen vedomosťami, ale tiež radostou, zážitkami, spomienkami...

Tradíciou sa stáva **pút pedagógov**, ktorú absolujú ešte pred začiatkom školského roka. Inšpiruje ich don Bosco výrok: „Každú činnosť, ktorú začínate, zverte do rúk Panny Márie.“ Ak k tomu prirátame pravidelné duchovné obnovy (raz štvrtročne), dostávame dôležitý stupienok rebríka - duchovnú stránku pedagógov, ktorí sa na púti modlia aj za svojich žiakov. Panna Mária, ku ktorej sa utiekame, má predsa najsilnejšie slovo u svojho Syna.

Veselé zážitkové vyučovanie, ktoré pripravujú žiaci a učitelia pre celé triedy základných škôl, sa stretlo s veľkou odozvou. Ôsmaci či deviataci majú možnosť spoznať značku GJB, ale tiež si zmerajú vedomosti a šikovnosť v rôznych oblastiach s rovesníkmi z iných škôl. Divadlo v angličtine, hudobné čísla a príprava stanovišť je zasa priestorom na sebarealizáciu gymnázistov v súťaži **Boj o pevnosť Shasward**, ktorú organizujeme pre žiakov základných škôl.

Každoročne pripravujeme aj **deň otvorených dverí**. Žiaci, ktorí hľadajú tú správnu strednú školu, majú takto možnosť, aj so svojimi rodičmi-

poradcami, vidieť, počuť, pýtať sa a dozvedieť sa. Nielen informácie od učiteľov, ale tiež od svojich starších skúsenejších kolegov.

Vytvoriť pútavý plagát, rozdávať ľuďom červené stužky, hovoriť o trápení ľudí postihnutých vírusom HIV, upozorňovať na stále rastúci problém šírenia tejto nákazy. Alebo inokedy pomôcť iným zamyslieť sa nad chorlavým organizmom našej planéty, prebudíť v ľuďoch environmentálne cítenie, bojovať proti nadmernej tvorbe odpadov alebo vyčistiť les. **Kampaň červené stužky** alebo **Deň Zeme** sú opäť príležitosťou pre našich žiakov, aby ukázali, že majú široké srdcia a zaujímajú ich aj globálne problémy.

Po stopách Jána Bosca kráčajú naši prváci a družáci. Miesta, na ktorých žil a pôsobil Don Bosco, sú studnicou na načerpanie duchovných síl. Kedže sa k Valdoccu a turínskym uliciam pridá ešte prehliadka Milánskeho dómu, štadiónu AC a Interu Miláno San Siro, kúpanie sa v slanej morskej vode a ešte celodenná návšteva zábavného parku Gardaland, koncoročnému výletu nič nechyba.

né podmienky a myšlienka usporiadala **ples** nenechala na seba dlho čakať. Podarená akcia s neopakovateľnými zážitkami zúčastnených. „Skáčte, kričte, hrajte sa a tancujte, len nehrešte!“

Chodievame aj do Osvienčimu, aby sme si uctili pamiatku obetí nacizmu, navštívime Wadowice – rodisko blahoslaveného Jána Pavla II. a prezrieme si starobylý Krakov.

„Robte, čo chcete, len nehrešte!“ tento výrok používal sv. Filip Neri. Toto často hovorieval aj don Bosco, hoci si to troška pozmenil: „Skáčte, kričte, hrajte sa, len nehrešte.“ My sa snažíme dať tomu ďalší rozmer. Pohybom, tancom sa tiež vyjadruje radosť. Príchodom dievčat na školu vznikli vhod-

Koláčik ďalších štyroch akcií, ktoré patria neoddeliteľne k našej škole, si organizačne rozobrali štyri triedy. Niečo zorganizovať na príslušnej úrovni, zomknúť sa v kolektíve, spolupracovať a vytvoriť príjemnú atmosféru pre tých druhých, nie je jednoduché. Spojenie tvorivého, umeleckého, orga-

nizačného ducha do jedného uzlíka sa snaží zviazať kolektív prvého ročníka na **vianočnom večierku**. Slávnostná večera, kultúrno-zábavný program, mimoriadna atmosféra Vianoc a ... jedna veľká rodina, rodina GJB, na záver v tme pri zažatej svieci spieva Tichú noc.

Je až neuveriteľné, kolko mladých ľudí má hudobný talent. Spievať, hrať, ukázať svoje schopnosti alebo aj nejakou recesiou pobaviť iných je úlohou spevákov, hudobníkov, hudobných skupín na **Cecifeste**. Túto akciu má pod organizačným patronátom druhácka partia. Dúfame, že svätá Cecília na nás žmurmá aspoň jedným očkom a teší sa s nami. Don José raz povedal: „Nevieme, čo sa bude diať v nebi, ale jedno vieme iste, bude sa tam spievať. Veď aj anjeli pri príchode Ježiša na svet spievali.“

Ak príde niekto nový do kolektívu, je pekné, ak ho prijmú. Prvácence k nám prichádzajú a úlohy hostiteľov sa chopia tretiaci. Zorganizovať **imatrikulácie** je už troška vyšší level, ale tvorivosť našich tretiakov rúca bariéry. Zaujímavé kulisy, krátke scénky, v ktorých účinkujú aj prváci, žartíky, predstavenie, mierne zosmiešnenie – to všetko k tomu patrí.

Prvákov vítame, so štvrtákmi sa lúčime. **Stužková slávnosť**. „Dívajú sa na nás nielen pedagógovia, ale partneri – stužkárky a stužkári – a predošetkým rodičia. „My už sme dospelí. Chystáme sa na skúšku dospelosti a chceme sa predviesť

len v tom najlepšom svetle.“ Pred tolkými dôležitými tvárami všetko naplánovať, zorganizovať tak, aby sa všetci cítili dobre a navyše pocítili hrdosť na svojho syna, dcéru a popri tom sa i zabavili, to je úlohou našich štvrtákov. Naša škola má výhodu v tom, že netreba nikam chodiť. Stužková v budove školy na prízemí, čašníci a pomocní žiaci z nižších ročníkov. Rodina.

Dalo by sa toho vymenovať ešte omnoho viac. Napríklad to, ako naše včielky a mravčekovia prípravujú národnú **pút k Sedembolestnej**. Saleziani si vždy pochvaľujú ich neoceniteľnú prácu. V predvianočnom období sa niektorí naši žiaci obliekajú do kostýmov **Mikuláša**, čerta a anjelov a plným priečnym rozdávajú zážitky škôlkárom, ale i potešenie dôchodcom v domove dôchodcov.

Alebo sa zúčastňujú na rôznych športových a kultúrnych akciách. **Hokejbal, futbal, šach, divadlo**. Nedá sa vymenovať každý stupienok rebríka, ale každý je potrebný. Vzdelanie, výchova a medzitým všetko, čo ich dopĺňa a drží pohromade.

A potom, potom je tam sladké ovocie. Tí, ktorí ste ho už dosiahli, mi dáte iste za pravdu, že je sladučké... A vy, ktorí sa nachádzate niekde na rebríku – „Vydržať! Za tú odmenu tá námaha stojí.“

Marek Šefčík

ŠPORTOVAŤ JE NÁDHERNÉ!

Už patrón našej školy sv. Ján Bosco pochopil, že pohyb a šport má vo výchove mladých nezastupiteľné miesto. Preto sa aj my snažíme ponúkať v škole i na internáte celoročne dostatok športových akcií.

Pravidelné sa zúčastňujme na športových súťažiach okresného charakteru vo florbale, basketbale, futsale, stolnom tenise a vo futbale.

Sme organizátormi **majstrovstiev okresu v šachu** žiakov základných a stredných škôl. Pri gymnáziu existuje šachový klub, ktorý združuje predošetkým našich bývalých i súčasných žiakov, ale aj šachistov z mesta Šaštín-Stráže. Náš klub reprezentuje školu i mesto účasťou v 5. lige SR. Gymnázium, klub i mesto zároveň spolupracujú pri organizácii Memoriálu Štefana Gürschinga – každoročného šachového turnaja v rapid šachu.

Veľmi oblúbenou športovou akciou je **lyžiarsky výcvikový kurz**. Už niekoľko rokov chodíme do Oravíc, kde sa pod vedením inštruktorov z našej školy študenti naučia zvládať základy lyžovania a tí lepší zdokonaľujú svoje lyžiarske umenie. Ked sme po celodennej lyžovačke unavení, oddýchneme si v akvaparku a saune a večer sa zabavíme na dobrém programe.

Učitelia, saleziáni aj ostatní zamestnanci našej školy mají príležitosť si zahrať **volejbal** a porovaňať svoje volejbalové schopnosti s učiteľmi z okolitých škôl. V dobrej nálade a s chuťou si zasúťažilo 6 tímov. A nebolo podstatné, kto vyhra (i keď víťazstvo patrilo nám ☺), všetci sa dobre bavili.

Každoročne sa na začiatku i konci školského roka koná **cvičenie i kurz na ochranu života a zdravia**, ktorého súčasťou je pohyb a pobyt v prírode. Študenti majú možnosť si zastrelať zo vzduchovky, zabehať si v plynových maskách alebo zhádzat granátom.

BOLI SME NA MAJSTROVSTVÁCH SLOVENSKA VO FLORBALE!

Prvýkrát v histórii gymnázia sa študenti ocitli na majstrovstvách Slovenska! Florbal sa stal jednou z najobľúbenejších voľnočasových športových aktivít chlapcov a po náročných tréningoch a prí-

pravných zápasoch v Don Bosco Aréne sa reprezentácia školy pod vedením trénera a manažéra PaedDr. Marka Michalenka pustila do boja o majstrovský titul.

Majstrovstvá Slovenska
stredných škôl vo florbale
kategória mladší žiaci
(r. 1994-1997)
miesto konania: Košice
termín: 9.-10.12.2010

ZOZNAM BÝVALÝCH RIADITEĽOV, UČITEĽOV A VYCHOVÁVATEĽOV

RIADITEĽIA

1. Ernest Macák SDB (1991-1993)
2. Augustín Nádaský SDB (1993-1994)
3. Ján Goč SDB (1994-2006)

VEDÚCI VYCHOVÁVATEĽIA

1. Ernest Macák SDB (1991-1993)
2. Augustín Nádaský SDB (1993-1994)
3. Jozef Slivoň SDB (1996-2002)
4. Jozef Skala SDB (2002-2004)
5. Jozef Slivoň SDB (2004-2005)
6. Ján Fábian SDB (2005-2010)

UČITELIA

1. Augustín Nádaský SDB (1991-2002)
2. Ernest Macák SDB (1991-1993, 1999-2001)
3. Peter Hitka SDB (1991-1993)
4. Igor Hajzok SDB (1991-1993)
5. Tibor Haluška SDB (1991-1992)
6. Marián Graus (1991-1992)
7. Milan Fula (1991-1992)
8. Ľudovít Macák SDB (1991-1993)
9. Milan Urbančok SDB (1991-1993)
10. Michal Schmidt (1991-2002)
11. Alfonz Šilhár SDB (1992-1999)
12. Ján Goč SDB (1992-2006)

13. Štefan Knatek SDB (1992-1993)
14. Ján Dubovský (1992-1993)
15. Peter Podolský (1992-1993)
16. Andrej Paulíny SDB (1992-1996)
17. Zoltán Schmidt SDB, CSc. (1993-1995)
18. Andrej Brunclík SDB (1993-1996)
19. Ľudovít Suchý (1993-2011)
20. František Bulka (1993-1995)
21. Anna Celleryová (1993-1994)
22. Daniela Čermáková (1993)
23. Ladislav Stanko SDB (1993-1994)
24. Ivan Žitňanský SDB (1993-1995)
25. Emil Novanský (1993-2002)
26. František Chudý (1994-1995)
27. Rudolf Lednický SDB (1994-1995)
28. Margita Ravingerová (1994-2006)
29. Dagmar Ferenčíková (1995-1997)
30. Albín Hraboš (1995-1996)
31. Andrej Rajský (1995-1997)
32. Peter Glasa (1996-1998)
33. Marián Miliczkí (1996-1997)
34. Martin Rožek SDB (1996-1999)
35. Dušan Vilhan SDB (1996-1998)
36. Jozef Slivoň SDB (1996-2002, 2003-2005)
37. Jozef Lančarič SDB (1997-1999)
38. Monika Poláková (1997-1998)
39. Henrich Ondrušek (1997-2003)
40. Ján Čverčko SDB (1998-1999)
41. Tomáš Miško (1998-2000)
42. Dušan Suchanský (1998-2002)
43. František Anderko SDB (1999-2001)
44. Jozef Skala SDB (2000-2004)
45. Ján Zauška SDB (2002-2007)
46. Pavol Pepich (2002-2004)
47. Ján Fábian SDB (2004-2010)
48. Branislav Húška (2005-2007)
49. Peter Guček (2007-2009)
50. Graham Last (2010-2011)

VYCHOVÁVATEĽIA

1. Peter Hitka SDB (1991-1993)
2. Štefan Knatek SDB (1992-1993)
3. Jozef Zachar SDB (1992-1993)
4. Ivan Žitňanský SDB (1993-1995)
5. Ladislav Stanko (1993-1994)

NECH GYMNÁZIU SVIETI NA CESTU SVETLO BOŽEJ MÚDROSTI

Pán Ježiš pred svojím odchodom z tohto sveta až dvakrát hovorí svojim učeníkom „učte“ („Idťte a učte všetky národy...“ a opäť „Učte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal...“). Cirkev verná Ježišovi vždy toto poslanie plnila a chce i naďalej plniť.

Preto aj v dokumente druhého vatikánskeho koncilu Gravissimum educationis sa o kresťanskej výchove hovorí: „Sväta matka Cirkev dostala od svojho božského zakladateľa poverenie zvestovať tajomstvo spásy všetkým ľuďom a všetko obnoviť v Kristovi. Aby však toto poslanie splnila, musí venovať pozornosť životu človeka v jeho celosti, teda i pozemskému životu, keďže súvisí s nebeským povolením. Práve preto má Cirkev osobitný podiel aj na pokroku a rozvoji výchovy.“

Katolícka škola a teda aj naše Gymnázium Jána Bosca, ako ďalej hovorí koncil, „sleduje tie isté kultúrne ciele a humánu výchovu mládeže, tak ako ostatné školy. Avšak je pre ňu charakteristické, že u svojich žiakov utvára ovzdušie preniknuté evanjeliovým duchom slobody a lásky, že umožňuje mladým, aby sa popri vývine ich osobnosti zároveň vzmáhalo nové stvorenie, ktorým sa stali pri krste, a napokon, že dáva do súladu ľudskú kultúru ako celok s posolstvom spásy tak, aby viera osvecovala vedomosti, ktoré žiaci postupne nadobúdajú o svete, živote a človeku.“

Táto naša škola má už za sebou dlhé roky statočnej práce a čerpá nielen z tisícročnej skúseností cirkevného školstva, ale zo skúsenosti svojich predchodkýň – či už to bola škola, ktorú založili saleziáni v r. 1928, alebo škola, ktorá bola jej pokračovateľkou v Ríme, ale hlavne z posledných 20 rokov, ktoré sme spoločne tvorili.

Do ďalších rokov gymnáziu prajem, aby mu na cestu svietilo svetlo Božej múdrosti a aby aj ono týmto svetlom svietilo mnohým, ktorí prejdú jeho rukami.

*Jozef Zachar
duchovný správca školy*

UČEBNÝ PLÁN ŠKOLSKÉHO VZDELÁVACIEHO PROGRAMU GYMNAZIA JÁNA BOSCA ŠAŠTÍN-STRÁŽE

Vzdelávacia oblasť	Predmet	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Jazyk a komunikácia	slovenský jazyk a literatúra	ŠVP	ŠkVP 4 hod.	ŠVP	ŠkVP 4 hod.
	prvý cudzí jazyk (anglický)	4		4	
	druhý cudzí jazyk (nemecký alebo taliansky)	2	+1	2	+1
Matematika a práca s informáciami	matematika	4		3	
	informatika	1	+1	1	+1
Človek a príroda	fyzika	2	+1	2	
	chémia	2		2	+1
	biológia	2		3	
Človek a spoločnosť	dejepis	2		2	
	geografia	1		2	
	občianska náuka				2
Človek a hodnoty	katolícke náboženstvo	1	+1	1	+1
Umenie a kultúra	umenie a kultúra	1		1	
Zdravie a pohyb	telesná a športová výchova	2		2	
Podľa vlastného výberu žiaka					4
Počet hodín týždenne		31	32	31	30

V 3. a 4. ročníku sa vyučujú tieto voliteľné predmety: konverzácia v anglickom jazyku, vybrané kapitoly z matematiky, seminár z matematiky, seminár z fyziky, seminár z chémie, seminár z biológie, biologicko-chemické praktiká, vybrané kapitoly z dejepisu, seminár z dejepisu, vybrané kapitoly z geografie, spoločenskovedné praktiká, spoločenskovedný seminár.

SPOLOČENSTVO RODIČOV PRI GYMNAZIU JÁNA BOSCA V ŠAŠTÍNE-STRÁŽACH

Občianske združenie, zaregistrované Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky
dňa 31. 12. 2007

Poslanie združenia a predmet činnosti podľa stanov:

- a) Podpora školy a pomoc škole v materiálnej, finančnej a personálnej oblasti
- b) Financovanie a rozvoj vybraných vzdelávacích, sociálnych a kultúrnych aktivít
- c) Zvyšovanie úrovne vzdelávania
- d) Podpora a rozvoj záujmovej, športovej a kultúrnej činnosti žiakov
- e) Krytie zvýšených nákladov žiakov v prípade účasti na školských akciách mimo sídlo školy
- f) Podpora žiakov zo sociálne slabších rodín
- g) Odmeňovanie žiakov dosahujúcich výborné študijné výsledky
- h) Vydávanie školského časopisu a publikácií, ktoré informujú o činnostiach združenia a školy
- i) Organizovanie náučno-poznávacích, turistických akcií

Prosíme, podporite našu činnosť.

Číslo účtu: 2451943357/0200

ĎAKUJEME

20 ROKOV GYMNAZIA JÁNA BOSCA ŠAŠTÍN-STRÁŽE

Vydalo Gymnázium Jána Bosca Šaštín-Stráže v roku 2011 pri príležitosti 20. výročia svojho vzniku.

Ďakujeme všetkým, ktorí poskytli rozhovory a súhlasili, aby sme uviedli ich fotografie.

Zostavil: Marek Nádaský

Tlač: Polygrafia Gutenberg, Banská Bystrica – Tomáš Letavay, exallievo 1996

Grafická úprava: Martin Šimočko

www.gjb.sk

Združenie Exallievo Don Bosca, Digital Park II, Einsteinova 25, 851 01 Bratislava
Tel.: 0911 911 729, E-mail: sekretar@exallievi.sk

ZDRUŽENIE EXALLIEVOV DON BOSCA

Ako sa stať členom: www.exallievi.sk

Milý exallievo,

ako možno vieš, možno nevieš, od roku 1999 existuje formálne združenie saleziánskych odchovancov – exallievo. Úlohou a cieľom združenia je podporovať spoluprácu medzi jeho členmi a podieľať sa na duchovnom, osobnostnom a profesionálnom raste jeho členov jednotlivo, ale i ako celku.

Z tohto dôvodu sa na Teba obraciame, aby sme tā upozornili na nasledovné:

- Naše združenie má vysunutú kanceláriu v Digital Parku, kde sedí sekretár združenia – exallievo Michal Nemček, ktorý ochotne odpovie na všetky otázky.
- Vytvorili sme komunikačný kanál – 1 zástupca pre každý ročník, ktorý bude facilitátorom medzi členmi zo svojho ročníka.
- Naše združenie má internetovú stránku www.exallievi.sk, kde nájdeš formulár na zápis, aby si sa mohol stať aj oficiálne členom združenia.
- Na našej stránke si môžeš pozrieť návrhy stanov, ktoré môžeš pripomienkovat. Takisto sa veľmi potešíme akýkoľvek návrhom, ktoré sa týkajú činností združenia (športových, duchovných, biznis aktivít), webstránky, ...
- Na našej stránke pripravujeme videobook a čakáme podnetov a spoluprácu pri vytvorení Tvojho profilu.

Projekty - podujatia - nástroje

- projekt celoživotného vzdelávania pre členov združenia (spolufinancovaný zo štrukturálnych fondov)
- projekt videobook, ktorý pripravujeme na webstránke
- projekt periodických prednášok / besied so zaujímavými hodnotnými ľuďmi z duchovného, politického a podnikateľského sveta
- športové podujatia - medziročníkový futbalový turnaj, exallievoská olympiáda, atď.
- duchovné projekty pre exallievo s manželkami (duchovné obnovy, duchovné cvičenia, modlitbové spoločenstvá)
- dobrovoľníctvo a pomoc saleziánskym dielam (rekonštrukcia Šaštína, prednášky pre študentov GJB, atď.)
- projekt Fondu pre sociálne projekty (podpora chudobných študentov)
- zriadenie biznis platformy (spolupráca podnikateľov exallievo)
- a ďalšie

S pozdravom

*Prípravný výbor: Ivan Žitňanský, Marek Slezák, Michal Hort,
Václav Faltus, Pavol Biksadský, Marek Tarda, Michal Nemček*

UŽ 20 ROKOV
SME MALÁ ŠKOLA

S VEĽKÝM
SRDCOM